

Vacenovický ZPRAVODAJ

Červen/2012

Dnešním dnem se Vám dostává do rukou druhé vydání letního zpravodaje obce Vacenovice. Naším prvořadým záměrem bylo učinit ze zpravodaje živé periodikum, které nebude jenom bilancovat, ale poutavými a zajímavými články se dozvíme vždy něco o historii a rovněž informace ze současnosti budou plně postřehů a podnětů.

Tak o čem se v tomto vydání dočtete. Mimo jiné Vás upoutá článek Postřehy odjinud, který napsal pan Vít Ingr, cestovatelské dojmy přidá i paní Marie Měchurová. Velkou zajímavostí je příspěvek od paní Jany Lichnovské z Brna, která reaguje na článek manželů Svitkových o tom, jak Cyprián zabil Marciána, vydaný v minulém letním zpravodaji. Nechte se překvapit.

A další zajímavost. Rodák Tonda Bábík. Při našem společném setkání jsem nevěřila, co všechno už má ve své sportovní činnosti za sebou. Že běhá, to víme všichni, ale že běhá maraton v Praze? Článek o něm a s ním sepsala osoba nejpovolanější - ředitelka závodu Běhu osvobození Vacenovice Eva Bařáková. Tím samozřejmě výčet článků nekončí a tak nezbyvá než Vám popřát příjemné chvílky strávené nad naším obecním zpravodajem.

Ing. Jana Bačíková, starostka obce

K závěru minulého roku přišel starostce obce Ing. Janě Bačíkové email od paní Mgr. Bc. Jany Lichnovské asi v tomto znění:

Vážená paní starostko, zdvořile se obracíme s prosbou o možnosti uveřejnit článek ve vašem zpravodaji. Jako potomci rodáků z Vacenovic sledujeme se zaujetím vaše internetové stránky, se zaujetím čteme zpravodaj a rádi bychom do něj rovněž přispěli malou vzpomínkou. Jak zněla má odpověď je asi všem jasné. S nadšením jsem odepisovala a těšila jsem se na další informace. Ty přišli obratem.

Cituji: „Jednalo by se o doplnění již zveřejněného článku zaměřeného na odkazy našich předků v podobě církevních staveb. Součástí tohoto článku bylo vyprávění tragického příběhu spojeného s Valisovým křížem v centru obce Vacenovice. Tento příběh je znám spíše jako příběh Cypriána a Marciána. Jsem pravnučkou jednoho z nich, v mém těle koluje krev Marciána. Z toho plyne i můj zájem o Moravské Slovácko, zejména o oblast Vacenovic. Velice mne zaujal již zmíněný článek, tím spíše, že se mne přímo dotkl. Prosila bych Vás touto cestou o zveřejnění mého příspěvku, který poodkrývá malé tajemství pojící se k nešťastnému kříži. Je to příspěvek, který sepsala moje maminka paní Drahomíra Dorotíková, vnučka Josefa Marciána, přímý potomek tohoto rodu.“

Mgr. Bc. Jana Lichnovská

Vzpomínám na Vacenovice.

Článek o křížích ve Vacenovicích z Vašeho zpravodaje se zásluhou internetu dostal až k nám – k vnučce Josefa Marciána. Přišel se zpožděním, ale o to více zapůsobil a oživil vzpomínky.

Zajímáme se o historii a tradice se vztahem ke Slovácku. Doma máme, mimo jiné, uchovaný Kyjovský kroj a památku nejvzácnější – košili, kterou měl na sobě Josef Marcián při tragedii u kříže. Toto se přihodilo právě před 100 lety 9. 4. 1912 ve Vacenovicích.

Josef Marcián zemřel násilnou smrtí ve 30-ti letech. Zanechal manželku a dvě děti. Ta mladší Marie – naše babička a matka se narodila až půl roku po jeho smrti. Tak pokračovala tragédie u kříže. Manželka také velmi brzy zemřela a děti byly dány do ústavu a sirotčince. Fotografie rodičů se nedochovaly, tak naše babička, dcera Josefa Marciána, ani nevěděla, jak rodiče vypadali. S tím odešla z tohoto světa.

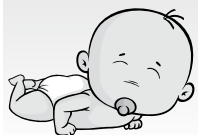
Vzpomínky zůstanou, život jde dál. Žijeme současností a pro budoucnost. Vacenovice žijí v nás. Se zájmem sledujeme dění ve vaší obci. Hodnotíme jak obec vzkvétá a jak se rozvíjí. Ať žijí Vacenovice a dobří lidé v nich!

Zdraví Vás potomci z rodu Marciánů.

Dětský soubor Oskoruška

Děti narozené v I. pol. r. 2012:

*Nesu, nesu náruč kvítí,
trhal jsem je všechna sám.
pro koho mi očka svítí?
Až je mojí z nejmilejších
mamincec dám.*

Datum:	Jméno a příjmení:	Rodiče:
27. 09. 2011	Maria Emily Šimečková	Marie Svobodníková a Ladislav Šimeček
19.12.2011	Ema Špačková	Karolína a Radek Špačkovi
06.01.2012	Natálie Profotová	Jana Vnučková a Zbyněk Profota
18.01.2012	Marek Matyáš	Helena a Radek Matyášovi
02.02.2012	Michal Rupec	Zuzana a Michal Rupcovi
06.02.2012	Radim Chvátal	Ludmila a Radim Chvátalovi
28.02.2012	Vojtěch Novák	Kateřina a Ondřej Novákoví
19.03.2012	Adam Příkazský	Romana a Radek Příkazští
22.03.2012	Nikola Kulíková	Ing. Miroslava Chvátalová a Ing. Přemysl Kulík
10.04.2012	Gabriela Příbylová	Vladimíra Domanská a František Příbyl
15.04.2012	Matěj Holeček	Eliška a Radek Holečkovi
12.05.2012	Linda Příbylová	Zuzana Harcová a Jiří Příbyl
23.05.2012	Jakub Krist	Lucie a Libor Kristovi
23.05.2012	Natálie Zubíková	Jitka Formánková a Petr Zubík
11.06.2012	Adrian Pavlovič	Lucie Gruffíková a Vladan Pavlovič
22.06.2012	Karolína Mráková	Hana a František Mrákoví

Svatby v I. pol. r. 2012:

*Až ucítíš vůni červánků
a stín noci vyzve ke spánku,
přistoupím blíž.
Do vlasů kvítek vetknu ti
něžný
jak těla labutí
sněhobilý.*

*Až stříbro své měsíc rozlije
a závojem ozdobi lilie
přimknu se blíž.
Na tvář ti polibek něžně dám,
do ouška
tíše zašeptám
že jsem jen tvůj
že rád tě mám,
a chvějivými doteky
se začnu ptát.*

Snoubenci:	Trvalé bydliště	Místo sňatku
Bc. Václav Kovařík Julie Harcová	Modrá Vacenovice	Vacenovice

Uveřejňujeme svatbu z roku 2011, kdy při tisku minulého zpravodaje došlo k chybě. Tímto se manželům Kovaříkovým velice omlouváme.

František Mráka Hana Stávková	Vacenovice Hodonín	Vacenovice
----------------------------------	-----------------------	------------

Zdeněk Grufík Zdenka Šťastná	Vacenovice Vacenovice	Vacenovice
---------------------------------	--------------------------	------------

Michail Radzivon Viktorija Výletová	Ukrajina Vacenovice	Vacenovice
--	------------------------	------------

Lukáš Šťastný Michaela Moščáková	Vacenovice Dubňany	Modrá
-------------------------------------	-----------------------	-------

Jan Stöckelmayer Petra Dobešová	Plzeň Vacenovice	Milotice
------------------------------------	---------------------	----------

Zdeněk Měchura Jana Blahová	Vracov Vacenovice	Vacenovice
--------------------------------	----------------------	------------

Pavel Kaška Ing. Veronika Ingrová	Dolní Skrýčov Vacenovice	Vacenovice
--------------------------------------	-----------------------------	------------

Michal Bábíček Lenka Belková	Vacenovice Vacenovice	Vacenovice
---------------------------------	--------------------------	------------

MUDr. Pavel Škrha MUDr. Jana Blahová	Praha Vacenovice	Milotice
---	---------------------	----------

Úmrtí v I. pol. r. 2012:

*Hvězdy se třpytí na nebi,
pluji vesmírným korábem,
obejmu je všechny a políbím,
až opustím tuto zem.*

*A až se ohlédnu zpátky,
uvidím tam Tebe,
budeš stát pode mnou,
a dívat se na hvězdné nebe.*

*Ve vteřině se promítne život,
jako vystříhaný film,
záblesk vybledlých vzpomínek,
ukončí poslední díl.*

*A až uvidíš hvězdu padat,
bude jenom pro Tebe,
utrhnu ji z velké lásky,
a pak dalšía další,
v každé pošlu kousek sebe.*

Datum:	Jméno a příjmení:	Číslo domu:	Ve věku
20.12.2012	Marie Bábíková	31	90
22.12.2012	Libuše Křížková	61	71
26.12.2012	Květoslava Květoňová	376	86
10.01.2012	Miloslava Korčáková	395	80

20.02.2012	Jan Bardún	243	54
17.03.2012	Antonín Ingr	2	71
07.05.2012	Jiří Chvátal	486	45
14.05.2012	Libuše Šimečková	360	86
10.06.2012	Lenička Matyášová	166	7
20.06.2012	Josef Zemánek	396	77
25.06.2012	Ing. František Rygar	406	79
28.06.2012	Ignác Chvátal	470	71

Marcelín Dobeš

Miroslav Ondříšek

Významná osobní výročí I. pol. roku 2012

Já už vím, jak je život těžký,
jet kočárem, nebo pěšky,
někdy hořký, někdy jasný,
přesto stále on je krásný.

Já už vím, jaká sláva,
když se vnuče vychovává,
má už dědu, také babi,
od toho jsme přeci tady.

Já už vím, jak i láska hřeje,
když se na vás pousměje,
také vím, jak láska bolí,
když se spolu rozejdete.

Já už vím, jak to bolí,
když rodiče odcházejí,
nemohou vás pohladit,
ani jinak poradit.

Já už vím, jak se rodí děti,
jak se matka o ně bojí,
když je něco trochu bolí,
také vím, jak je vychovat,
jak se s nimi radovat.

Já už vím, co je stáří,
když vám zdraví často schází,
už vím také o to víc,
že se mi chce stále žít.

Já už vím, jak je krásně,
když vám děti sdělí jasně,
že budou mít také děti,
duše se vám hned rozsvítí.

Bohumil Grufík

Anna a Martin Neduchalovi

90. narozeniny oslavili:

Pan Marcelín Dobeš
Pan Miroslav Ondříšek
Pan Bohumil Grufík

Vacenovice 371
Vacenovice 331
Vacenovice 337

85. narozeniny oslavily:

Paní Marie Ingrová
Paní Marie Houšťová

Vacenovice 397
Vacenovice 63

80. narozeniny oslavili:

Pan František Bábík
Paní Anežka Sabáčková
Paní Anežka Šťastná
Paní Františka Tomečková
Paní Anna Gasnářková
Paní Růžena Křížková
Paní Ludmila Mikulčíková
Paní Růžena Gasnářková

Vacenovice 11
Vacenovice 439
Vacenovice 494
Vacenovice 379
Vacenovice 202
Vacenovice 289
Vacenovice 520
Vacenovice 423

Zlatou svatbu, tj. 50 let společného života oslavili manželé:

Věra a Stanislav Výletovi Vacenovice 456
Květoslava a Stanislav Kovaříkovi Vacenovice 437
Anna a Pavel Tomašovičovi Vacenovice 471
Marie a Antonín Grufíkovi Vacenovice 566
Františka a Vincenc Tomečkoví Vacenovice 72

Diamantovou svatbu, tj. 60 let společného života oslavili manželé:

Anna a Martin Neduchalovi Vacenovice 101

Kamennou svatbu, tj. 65 let společného života oslavili manželé:

Anna a Marcelín Dobešovi Vacenovice 371

Anna a Marcelín Dobešovi

Anna a Pavel Tomašovičovi

Květoslava a Stanislav Kovaříkovi

Františka a Vincenc Tomečkoví

Marie a Antonín Grufíkovi

Statistika

V I. pololetí roku 2012 se ve Vacenovicích:

narodilo	16 dětí
přihlásilo k trvalému pobytu	28 občanů
odhlásilo se z trvalého pobytu	12 občanů
zemřelo	11 občanů

Stav obyvatel před uzávěrkou zpravodaje činí 2216,

z toho je 1109 mužů a 1107 žen,

průměrný věk mužů – 38,48 let; ženy – 40,55 let; celkem 39,51 let.

Ludmila Kacrová, matrikářka

CO SE PODAŘILO A CO PLÁNUJEME

Spolu s klasikem musím konstatovat, že „čas letí jako bláznivý“ a od posledního vydání obecního zpravodaje velmi rychle uplynulo dalšího půl roku našeho života a stejně tak i života obce. V tomto poločase letošního roku se pokusím v následující zprávě vyhodnotit za toto období práci zastupitelstva obce. V současné době byly realizovány popř. jsou ve výstavbě následující akce:

1) Prodloužení kanalizace „Stoka X1“ a výtlačný řad „Pod poštou“: jedná se o realizaci kanalizačního řadu DN 250 délky 194 m levostranně od květinářství po čerpací stanici pod poštou a dále pak výtlačného řadu prům. 50 mm dl. 73 m z polyetylenu vč. 3 ks samostatných domovních čerpacích stanic. Tato stavba byla ukončena k 30. 4. 2012 a v současné době je ve fázi řízení o vydání kolaudačního souhlasu referátem životního prostředí MěÚ Kyjov. Zhotovitelem stav. prací byla firma VHS plus, Veselí nad Moravou.

2) Zpevněná plocha u drogerie Duha: tato stavba je v současné době v rozpracovanosti a jejím realizátorem vzešlým vítězně z výběrového řízení je firma Vastas s.r.o. Vacenovice. Jedná se o plochu 192 m² s povrchem ze zámkové dlažby, která bude sloužit i nadále jako stanoviště kontejnerů pro separovaný odpad, dále pak jako parkoviště a omezeně i stanoviště stánkového prodeje. Zastupitelstvo obce pro tyto prodejce stanoví přesná pravidla časová i plošná a tím zamezí devastaci plochy „pod lipami“.

3) Snížení imisní zátěže dopravy v obci: tento název v sobě skrývá možnost pořízení multifunkčního malotraktoru vč. kartáče se skrácením pro zametání místních komunikací od nečistot. V současné době je v běhu výběrové řízení na dodavatele, které bude zakončeno otvářením podaných nabídek a stanovení vítěze dne 25. 6. 2012, se kterým bude uzavřena kupní smlouva. Protože se jedná o multifunkční zařízení, plánujeme do budoucna zakoupit další příslušenství – menší vlek, zimní kartáč pro zametání sněhu na chodnících, sekačku trávy. Na pořízení uvedeného malotraktoru se smetákem nečistot byla z Operačního programu životního prostředí obci přiznána dotace ve výši 957 tisíc Kč.

4) „Přes cestu aj přes pole, pěšky nebo na kole“ - polní cyklotrasy: opět složitý název, který umožňuje zakoupení laviček, altánků a ukazatelů směrů pro turisty a jejich možný odpočinek podél tras polních cest v katastru obce. Na pořízení takového zařízení byla obci přiznána dotace od Státního zemědělského a intervenčního fondu ve výši 493 tisíc Kč. Výběrové řízení na dodavatele bude vypsáno v nejbližších dnech, předpokládáme do 1. 7. 2012.

5) Oprava sítě TKR – kabelové televize: v jarních měsících bylo vypsáno výběrové řízení na opravu rozvodů kabelové televize, z kterého vzešla vítězně firma 3C s.r.o. Brno, s kterou již byla uzavřena smlouva o dílo a již byly zahájeny přípravné práce na předmětné rekonstrukci. Jedná se o nové kabelové rozvody optických kabelů, které umožní zvýšení kvality přenášeného signálu a do budoucna i rozšíření počtu stanic a možnost instalace internetu v případě takového požadavku ze strany občanů. Tato investice je plně hrazena z rozpočtu obce ve výši 1 189 tisíc Kč. Rekonstrukce TKR bude prováděna postupně po jednotlivých částech obce s termínem dokončení k 1. 12. 2012.

6) Zateplení a oprava mateřské školy: po více než roční přípravě této akce opravdu s radostí musím oznámit, že v měsíci dubnu nám byla na základě žádosti z Operačního programu životního prostředí přiznána dotace ve výši 5 365 tisíc Kč z celkových uznatelných nákladů na opravu 10 824 tisíc Kč. Teď ovšem stojíme před další fází pokračování projektu. K dnešnímu dni bylo ukončeno výběrové řízení na dotační management, kde byla na základě nejnižší ceny vybrána firma Regionální poradenská agentura Brno, s níž předpokládáme uzavření mandátní smlouvy po uplynutí odvolací doby, tj. do 10. 7. 2012. Tato firma bude pro obec zajišťovat zpracování a odsouhlasení zadávací dokumentace pro výběr zhotovitele, asistenci při vypsání výběrového řízení, administraci a kontakt s poskytovatelem dotace v profilu BENEFIL a po ukončení prací provede závěrečné vyhodnocení a vyúčtování. Nejdůležitějším a tím pověstným úhelným kamenem bude co nejrychleji po podpisu mandátní smlouvy sestavit a odsouhlasit zadávací dokumentaci a vypsání výběrové řízení na zhotovitele. Toto dokážeme a umíme řídit ke zdárnému konci, což jest předání všech podkladů na SFŽP k uzavření smlouvy o financování. A v tomto bodě nás může limitovat současný nepříznivý stav, kdy financování z operačních programů je na SFŽP zastaveno z důvodu různých skandálů. Přesto je tato stavba pro zastupitelstvo obce prioritní a do doby rozhodnutí o financování pozastavíme některé akce plánované v rozpočtu na r. 2012 (např. opravy místních komunikací). Pokud by z důvodů neuvolnění financí z OPŽP nejpozději v září 2012 došlo k realizaci prací na opravě MŠ až v r. 2013, opět se vrátíme k plnění schváleného rozpočtu obce.

Dále se jen krátce zmíním o připravovaných akcích a v jakém stadiu rozpracovanosti se nachází. První skupinou jsou ukončené projekty, které mají všechny náležitosti a jsou podány žádosti o dotace:

1) Výstavba mokřadu: rozpočet projektanta 533 tisíc Kč

2) Vodní tok Růdníček, oprava propustku: rozpočet projektanta 376 tisíc Kč. U těchto staveb je žádost o dotace podána na OPŽP a čeká se na vypsání příslušného dotačního programu, dle postupných informací možná v podzimních měsících letošního roku.

3) Cyklostezka „Žlábky – Vinohrádky“: rozpočet projektanta 3987 tisíc Kč. Tato stavba je kompletně připravena vč. stavebního povolení k podání žádosti o dotace. Zde je poskytovatelem Státní fond dopravní infrastruktury a je nutno vyčkat na další kolo vypsání dotačního titulu. Z dostupných informací je předpokládán termín znovu podzimní měsíce r. 2012.

Posledním blokem této zprávy jsou připravované stavby v různých fázích rozpracovanosti:

1) Přechody pro chodce: zvýšení bezpečnosti v dopravě v obcích Dobrovolného svazku obcí Kelčany, Milotice, Skoronice, Vacenovice, Vilkoš. Zpracování PD hradil tento dobrovolný svazek obcí, ale dokončení vč. realizace si už dále organizují jednotlivé obce samostatně. V naší obci se jedná o dva přechody, a to u ZŠ a u autobusové zastávky. Projektová dokumentace řeší bezbariérové uspořádání a také osvětlení přechodů dle platných norem. V současné době jsou referátem dopravy MěÚ Kyjov povoleny stavební úpravy a zvláštní užívání komunikací a na obecním stavebním úřadě je podána žádost o stavební povolení na osvětlení. Rozpočet projektanta je 590 tisíc Kč.

2) Rekonstrukce obecního úřadu: zde je zpracována kompletní projektová dokumentace a je na obecním stavebním úřadě požádáno o stavební povolení.

3) Rekonstrukce autobusových zastávek: u této plánované akce je zpracována výkresová část projektové dokumentace a v současné době je předána všem dotčeným organizacím k vyjádření.

4) Revitalizace vodní plochy „Hůstík“: v tomto případě je také zpracována výkresová část PD a tato je předána dotčeným organizacím k vyjádření. Zde bychom chtěli alespoň ve stávající ploše obnovit vodní plochu a celé okolí řešit jako klidovou zónu vč. chodníku, laviček a altánku.

Všechny akce uvažované a popsané v druhém a třetím bloku této zprávy jsou zřejmě během na delší trať a jejich realizace je podmíně-

na získání dotačních prostředků. Ale věřím, že připravenému štěstí přeje.

Závěrem Vám všem přeji já i celé zastupitelstvo obce hodně krásných letních dnů a hlavně pevné zdraví.

Ing. František Novák, místostarosta

Tabulka finančního stavu – ceny vč. DPH

Poř. č.	STAVBA	Cena dle PD v tis. Kč	Cena realizační v tis. Kč	Rozdíl v tis. Kč	Výše dotace v tis. Kč	Poskytovatel dotace
1.	Kanalizace stoka X1 a výtlak pod poštou	2 734,-	2 412,-	322,-	1 500,-	JMKÚ
2.	Zpevněná plocha u drogerie Duha	330,-	317,-	13,-	-	-
3.	Snížení imisní zátěže v obci	1 064,-	-	-	957,-	OPŽP
4.	Přes cestu aj přes pole - cyklotrasy	548,-	-	-	493,-	-
5.	Oprava sítě TKR	1 356,-	1 189,-	167,-	-	
6.	Zateplení a oprava MŠ	10 523,-	-	-	5 367,-	OPŽP
	SOUČET	16 555,-	3 918,-	502,-	8 317,-	

Pozn.: u staveb pod poř. č. 3, 4, 6 nejsou zatím ukončena či vypsána výběrová řízení na zhotovitele, proto zatím není známa realizační cena.

LOKALITA E1, E2

V minulém zpravodaji jsem informovala o možnostech výstavby stavebních pozemků v lokalitě E1 a E2. Jedná se o pozemky za obcí po pravé straně na Ratíškovice. Je vytvořen zástavbový plán, který celou lokalitu podrobně rozčlenil na pozemky stavební a pozemky potřebné k infrastruktuře. Vytvoření zástavbového plánu předcházela jednání, a to jak s firmou E-ON (vysoké napětí), tak i s vodárnami (vodovodní přívaděč). Obě tato díla mají svá omezení a je proto nutné dodržet zákonná ochranná pásma. Zájmem obce je samozřejmě zde umístit co největší počet stavebních pozemků. Proběhla dlouhá vyjednávání, neustálé změny plánu, ale nakonec jsme se dohodli na kompromisu. Celá lokalita nabízí 42 stavebních pozemků. Jednotlivé stavební parcely mají v průměru okolo 900 m². Pozemky jsou situovány tak, aby si jednotlivé domy nestínily a bylo maximálně využito slunce z jižní strany. Ochranná pásma jsou v celé lokalitě umístěna tak, aby jejich plocha byla maximálně využita. Stožáry vysokého napětí se táhnou za celou lokalitou. V plánu obce je toto místo využito jako odpočinkovou zónu a místo pro umístění herních prvků pro děti. Tak, aby celá lokalita umožňovala integraci a možnost setkávání jejich obyvatel ve volných chvílích. Druhé ochranné pásmo se táhne skoro středem celé lokality a velkým způsobem omezuje umístění

a velikost parcel. Jedná se vodovodní přívaděč, který je v současném návrhu umístěn pod chodníkem vedoucím podél komunikace, a tím se jeho neblahý dopad na celé území alespoň co nejvíce zmírní. Vybudování infrastruktury (komunikace šířka 5,5m, chodníky, kanalizace, vodovod, plynovod, veřejné osvětlení, rozvody NN + přípolož. kabely) při současných cenách bude stát obec Vacenovice asi 8 mil. korun.

Během prvních měsíců roku proběhly dvě schůzky s majiteli pozemků, kde byli informováni o záměru a pravidlech této akce. V současné době probíhá podepisování smluv o smlouvách budoucích. Na jedné straně se zájemci o stavbu, na straně druhé s těmi, kteří mají zájem pouze pozemky prodat a o stavební místa se nezajímají. Majitelům, kteří plánují v budoucnu stavět, obec garantuje jedno stavební místo za zvýhodněnou cenu.

Pokud se podepisování smluv nepodaří do podzimu tohoto roku, bude obec nucena celou akci zastavit. Ceny, které byly přislíbeny zájemcům o stavbu, není možné dodržet během delšího období. Tlačí nás růst cen, inflace a rovněž tržní hospodářství. Ceny stavebních parcel rostou a není možné garantovat sníženou cenu těchto pozemků delší dobu.

Vacenovice se dlouhodobě potýkají s nedostatkem stavebních míst. Mladí lidé se stěhují do okolních obcí a měst. Celá problematika na sebe nabaluje další problémy. Pokud zde nebudou zůstávat mladí lidé, sníží se porodnost v obci, tím bude omezen počet dětí ve třídách ve škole. Nová koncepce financování regionálního školství usiluje o omezení škol, popř. o zavedení malotřídek v obcích s nedostatkem dětí. Co se týká Vacenovic, zde by asi nebylo povoleno financování malotřídky, protože máme spádovou školu v Miloticích, která není ani v současné době kapacitně naplněna. Osobně si myslím, že zrušení školy velmi poškodí život v obci. Rodiče budou více uvažovat, zda své děti nedají do městské školy, když už stejně nechodí do Vacenovic. Tím se úplně zruší integrita jednotlivých ročníků v obci. Jenom čas ukáže, zda si takto znevýhodněné obce dokážou udržet vlastní fotbalový tým, folklorní soubory, zda ještě bude mít kdo pořádát hody, jestli se z naší vesnice nestane příměstský satelit, kde nebude potřebná škola, školka a sportovní stadion, ale nebude nutná ani pošta, obchod, zdravotní středisko, knihovna atd. Pokud nenabídneme mladým lidem možnost vlastního bydlení v obci, jen těžko se nám bude v budoucnu udržovat standard dnešních služeb.

Ing. Jana Bačíková

Ulice

Nekonečný seriál názvy ulic ve Vacenovicích se nám chýlí ke konci. Děkuji všem občanům, kteří se zúčastnili ankety a svými nápady přispěli k pojmenování ulic. V současné době jsou již názvy ulic vybrány, občané s nimi budou seznámeni od měsíce července formou vyvěšení na úřední desce a internetových stránkách obce Vacenovice. Do konce měsíce srpna ještě budou mít poslední možnost vyjádřit svůj názor a konečná verze názvů ulic bude schválena na veřejném zasedání ZO Vacenovice v měsíci září 2012.

Ing. Jana Bačíková

KRÁTKÉ A STRUČNÉ INFO O MIKROREGIONU NOVÝ DVŮR

Přeji Vám všem krásný den, přináším Vám pár informací z Mikroregionu Nový Dvůr.

Letošní rok, zahájený tradičním Silvestrovským pochodem za prasátkem, tentokrát do Ratiškovic, je ve znamení 10. výročí založení Mikroregionu Nový Dvůr. A protože Mikroregion Nový Dvůr je plný sportovců, tak letošní, výroční rok, je ve znamení Regionher.

Ale pěkně popořadě.

„Tak jsme za ním došli, oslavili a snědli, aneb Athény-Ratiškovice-Londýn 2011“

Tedy došli jsme až za prasátkem, oslavili jsme konec roku a prasátko s úctou a radostí snědli. Ranní ptáče dál doskáče... a má prasátko... Ano je to tak, někteří později přichází bohužel všechny pochutiny připravené z prasátka neochutnali, ale naštěstí měli možnost, díky velkému nasazení místních ratiškovických sportovců, potěšit své chuťové buňky a zahřát lehce prokřehlé ušní lalůčky. To byla totiž jediná část těla, která mohla v nádherném slunečném dni a žhavé atmosféře letošních Silvestroher trpět zimou.

Jak z nadpisu vypovídá, tak olympijský duch zavítal na konec roku do Ratiškovic, kde mu všichni přichází sportovci z obcí Mikroregionu Nový Dvůr, stejně jako přespolní a zahraniční, vysekli svými výkony poklonu hodnou antických atletů. Boje na jednotlivých kolbištích byly strhující, ale současně v duchu Fair Play. Tímto ovšem sportování pro rok 2012 v našem Mikroregionu Nový Dvůr neskončilo, neboť každá z obcí mikroregionu bude během roku pořádát sportovní klání s jinou tematikou, ovšem společnou myšlenkou, a tou je účast kohokoli z našeho malebného Nového Dvora. A to vše ku příležitosti 10. výročí od založení Mikroregionu Nový Dvůr, jehož historie se začala psát v roce 2002. Jaký je tedy program sportovních akcí pod společným názvem Regionhry 2012? V březnu to byly vodní hrátky v bazénu v Ratiškovicích. Následované v dubnu neolympijskými disciplínami v Miloticích. Vlkoš přivítal v červnu hry bez hranic. Ve Svatobořicích-Mistříně si daly při sportovním klání dostaveníčko všechny základní školy mikroregionu. Naopak senioři se v různých hrách a soutěžích utkají v srpnu ve Vacenovicích. V září zakončíme tento výroční rok cyklovýletem mezi vinohrady, jež se uskuteční ve Skoronicích. Tedy doufám, že se všichni průběžně připravujete, protože tato sportovní klání jsou přehlídkou sportovního umu a zkušenosti té nejvyšší kategorie.

A jak se hrálo v Ratiškovicích?

Hráli jsme si jako děti, bojovali jak lvi, cítili se jak gladiátoři a oslavování jsme jako hrdinové.

Je to tak, suchozemští přátelé vodních sportů z Mikroregionu Nový Dvůr se 3.3.2012 sešli k rámci první sportovně-recesistické akce z cyklu Regionher 2012, jež proběhnou v tomto roce k oslavám 10. výročí založení Mikroregionu Nový Dvůr. V onu památnou sobotu se sešli v Ratiškovicích v bazénu, aby zde změřili síly a utkali se o první vítězství z řady, jímž mohou svým vítězným obcím přinést nehnocnou slávu.

Ona recese je pouze v názvu, neboť samotné boje byly velmi vyhocené a žádaly si maximální nasazení. Co Vám budu povídat, o průběhu celé akce toho bylo napsáno víc než dost, např. v Novém Slovácku a fotek je také spousta, třeba v Hodonínském Deníku. Do detailu Vám tedy vše popisovat nebudu.

Jen chci vyzdvihnout a poděkovat všem, jež se na organizaci podíleli a díky nimž se mohly tyto Vodní hrátky uskutečnit.

A především vzdávám velký holt samotným soutěžícím, neboť uskutečnit Jízdu Králů na divokém oři, či lovit poklady Titaniku, potopit se a přitom si pamatovat básně o Mikroregionu, či v maximálním vysílení házet nepořádek přes plot sousedům... to chtělo opravdu velkou zásobu sil. Soutěžícím mohli v závěrečném hodnocení pomoci i diváci, jež se účastnili vědomostní soutěže a pokud odpověděli správně a dali bod své obci, tak zvýšili šance svých kamarádů a přátel na vítězství. Tak se také stalo a vědomost či nevědomost

diváků zapříčinila, že celkově se na zlatém stupínku vítězů umístily domácí Ratiškovice, následovány Vlkošem a na třetím místě se umístily Vacenovice.

Všichni soutěžící si odnesly krásné ceny, jež věnovali živnostníci a podnikatelé z regionu. Všem tímto děkuji.

Obce ani soutěžící nemuseli být zklamáni, neboť již za několik týdnů poté t.j. 21.4.2012 se v Miloticích obce utkaly v „Neolympijských disciplínách“ a řeknu Vám, bylo se na co těšit. A to jak ze strany soutěžících, tak diváků. Disciplíny byly opět velice rafinované a pouze síla nestačila. Diváci si zároveň některé disciplíny mohli sami vyzkoušet.

Regionhry Ratiškovice

A jak to vypadalo v Miloticích?

Čekala Vás opět porce vypjatých sportovních soubojů, fair play a vítězných okamžiků. S námi vyhráli všichni. Po domácím vítězství Ratiškovic při vodních hrátkách si teď ony vítězné vavříny odnesli atleti z Vlkoše. Pro diváky byly připravené bezva hry. Třeba běhání na laně, nebo hod frisbee talířem na cíl. Ale hlavní disciplíny ve kterých se utkali sportovci byly daleko náročnější... uznejte sami... přetahování lanem, běh s naplněnou měchovicí, snaha bránit vlastní životy... to byly opravdu vyčerpávající hry, při kterých se museli zapojit i posily z obecních úřadů. Na oddech soutěžící změřili síly v nohejbale a při pétanque. Počasí nám přálo a Milotice se postarali o bezchybnou organizaci a vyšlo nám tedy nádherné odpoledne.

Regionhry Milotice

PLES

Letos se rovněž uskutečnil Reprezentační ples Mikroregionu Nový Dvůr, který byl rovněž Obecním plesem Skoronic.

Byly pozváni všichni přátelé krásné zábavy, příjemné hudby, dobrého vína našeho malebného Mikroregionu a všech krás a potěšení života, aby se 20. ledna v kulturním domě ve Skoronicích zúčastnili této krásné akce. Všechny čekala bohatá tombola, živá hudba, košť vína s folklorním doprovodem a spousta dobrého jídla. Mohli jste podegustovat krásná vína místních mladých vinařů a něco krásného vyhrát v tombole. Byl to ples, jaký Obec Skoronic nepamatuje. Bohužel se časově křížil s velkým plesem ve Vlkoši a tudíž nebyla návštěvnost tak hojná. Tradici plesu jsme tedy zrušili a možná ji v budoucnu ji nahradí slavnost letní noci.

A jak to vypadá v Konírně?

V sobotu 28. 4. 2012 v 15:00 hodin jsme zahájili další rok Tradic na zámku v Miloticích. Mohli jste vidět vystoupení- zdobení a vyvolávání Jízdy králů ze Skoronic (která byla vloni vyhlášena památkou UNESCO) a vystoupení Královniček v rámci Letničních slavností. Vidět tradiční kroje, produkty místních řemesel a pro Váš mlsný jazyk byly připraveny místní speciality - bramborové LATY a jako zákusek škvarky. Bylo to vskutku nádherné odpoledne. Přijďte se určitě do konírny na nádvoří zámku Milotice podívat a zažít atmosféru letničních slavností na vlastní kůži.

Projekty

Letos jsme dostali souhlas s poskytnutím dotace na projekt „Ubývá míst, kam chodívala pro vodu“, jehož cílem je obnova některých obecních studní, jejich rekonstrukce a vytvoření místa, jež bude zvat k posezení a setkávání obyvatel obce.

Podávali jsme žádost na projekt na obnovu obecních knihoven, na němž se podíleli žáci jednotlivých základních škol mikroregionu svými výtvary a náměty. Tato žádost nám schválena nebyla.

Dále jsme do programu Leader podali za Mikroregion žádost na vypracování studie na využití oblasti vrchu Náklo. To, zda bude schválena se uvidí během letošního podzimu.

Co se týká dalšího dění v Mikroregionu Nový Dvůr, tak se chystá obnova webových stránek, které by se měly stát elektronickým rozcestníkem nejen pro obyvatele, ale i pro návštěvníky mikroregionu.

Dále se chystáme propojit obce a místa mikroregionu elektronickým turistickým průvodcem od fy. Taggmanager. Tato akce je zdarma a přispěje k turistické zajímavosti naší oblasti.

Mikroregion by rovněž rád rozvinul spolupráci s místními živnostníky a neziskovými organizacemi, tak aby svým potenciálem pomohl těmto subjektům k jejich rozkvětu.

A dále do týmu MND přibyl nový člen. Je jím Mgr. Tomáš Salava, jež zastává od ledna t.r. funkci projektového manažera. Tomáš pochází z Vracova, práce jej velmi baví a chce využít zkušenosti získané při studiu a životě v zahraničí pro dobro Mikroregionu Nový Dvůr.

Mgr. Tomáš Salava, projektová manager MND

PŘÁTELSTVÍ SE SLOVENSKOU OBCÍ SOLOŠNICA

Protože sousední Slováky považujeme stále za naše bratry a taky z důvodu možnosti získávání dotací v rámci přeshraniční spolupráce, navázala naše obec přátelství se slovenskou obcí Sološnica.

Obec Sološnica svými 1585 obyvateli se rozkládá na úpatí severozápadní strany Malých Karpat a rozhraní Záhorské nížiny v okrese Malacky. Z občanské vybavenosti se obci nachází např. mateřská a základní škola, knihovna, dětský, obvodní a zubní lékař, pošta. Z historických památek je v obci *Kostel Všetech Svatých* - původní kostel pochází ze 14. století, nový kostel byl postavený v barokním slohu na základech starého v roce 1699.

Katastrální území obce je od r. 1953 součástí státní přírodní rezervace *Roštún*, která byla zřízena na ochranu krasových jevů a zachovalých lesních společenství Malých Karpat s chráněnými a ohroženými druhy. Jihovýchodně od obce se majestátně tyčí hora *Vápenná*, 748 m n.m., která prudce vystupuje ze Záhorské nížiny. Přes obec protéká *Sološnický potok*, pramenící v Malých Karpatech. Krásné okolí se stává cílem turistů, kteří obdivují např. *Malou a Velkou Vápenou (Roštún)* nebo *Čertovu dolinu*. *Jestrabie skaly* jsou rájem horolezců. V rezervaci se také nachází krasová jeskyně *Haviareň*, která je však pro veřejnost otevřena pouze 1x za rok a to vždy 8. května.

Přátele ze Sološnice jsme přivítali ve Vacenovicích v neděli 24. června 2012 u příležitosti oslav 80. výročí založení Sportovního klubu. A protože je obec Sološnica a její okolí bramborová (krumpolová) oblast, pořádají každoročně na podzim „Krumpolový den“. Oživte si znalosti slovenštiny a vyzkoušejte některý z jejich tradičních *krumpolových* receptů:

Krumpolové pirohy plněné mäsom:

Čo potrebujeme: mleté bravčové mäso, hovädzie predné bez kostí, maslo, olej, vajcia, strúhanku, krupicu, hrubú múku, zemiaky, cibuľu, soľ.

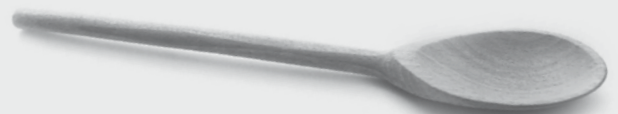
Postup: Umyté zemiaky uvaríme, ošúpeme, prelisujeme, osolíme, pridáme múku, krupicu, vajcia a vypracujeme cesto. Vyvalkáme ho, pokrájame na štvorce, poklademe plnku, okraje pritlačíme do trojuholníkov. Pirohy varíme asi 10 minút, keď vyplávajú navrch vybereme ich, posypeme opraženou strúhankou a polejeme maslom.

Plnka: Na oleji speníme pokrájanú cibuľu, pridáme udusené posekané mäso, soľ, žltok a na zhustenie strúhanku.

Krumpolové pagáče:

Čo potrebujeme: 2 hrnčky varených nastrúhaných zemiakov, 3 hrnčky hladkej múky, 1 hrnček oleja, 1 hrnček vlažného mlieka, kocku kvasníc, cukor na kvásek, soľ.

Postup: Všetko spolu vymiesime a necháme nakysnúť. Na pomúčenej doske vyvalkáme, vykrajujeme pagáče (lepšie sú menšie, veľké sa rozlejú). Potrieme vajčíkom a pečeme na posolenom plechu. Netreba vôbec vymastiť plech! Povrch môžeme podľa chuti posypať rascou, makom, morskou soľou, vegetou, sezamom....

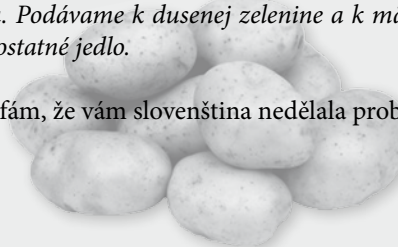
Bielkové krumpolové placky s hubami:

Čo potrebujeme: ¾ kg zemiakov uvarených v šupke, 2 vajcia, soľ, polohrubú múku podľa potreby, 1 lyžičku masť, 1 lyžicu posekanej cibule, 1 lyžičku petržlenovej vňate, 2 lyžice pokrájaných húb, strúhanku (podľa potreby), tuk na vypraženie.

Postup: Varené zemiaky prelisujeme. Na lyžičke masť opečeme jemne pokrájanú cibuľu, pridáme posekanú petržlenovú vňat a huby nakrájané na tenké plátky a nadrobno posekané, osolíme, pridáme žltky, trocha múky (v závislosti od múčnatosti zemiakov). Utvoríme valček hrubý asi 6 cm, nakrájame z neho posúšiky hrubé 1 ½ cm, obalíme ich v rozšľahaných bielkoch a strúhanke a vypražíme na tuku do zlatiska. Podávame k dusenej zelenine a k mäsu alebo so šalátom jako samostatné jedlo.

Doufám, že vám slovenština nedělala problémy a dobrou chuť!

Marcela Tomašovičová

DEN FARNOSTI VACENOVICE

V sobotu 16. června 2012 se za kostelem a na farním dvoře konal už potřetí „Den farnosti Vacenovice“. Celé odpoledne a večer se nesl v podobném duchu jako v minulých letech. Tradičně vystoupily místní soubory, skupiny a zpěváci. Diváci si tak mohli poslechnout nebo i zazpívat společně s mužským sborem z Vacenovic, mužským sborem Od lip, s děvčaty Marijánkami. A večer se i tančilo za doprovodu skupiny Na všechny 4 a skupiny The Cellars. A protože ozvučení bylo hodně kvalitní a hudba byla slyšet po celé dědině, bylo nutné se v pozdních večerních hodinách ztišit. Ale zábava ještě nekončila. Pavel Charvát se svou kytarou a krásnými písničkami navodil příjemnou atmosféru, kdy diváci jenom tak poslouchali nebo se přidali a zazpívali si Jarka Nohavicu, Karla Kryla a další. Hlavním hostem dne byl folklórní soubor Barvinek z Jakubovan, okres Sabinov (Prešovský kraj, Slovensko). Přijeli na pozvání Otce Viliama, který v jejich farnosti působil. Jejich taneční a pěvecké vystoupení na pódiu a později i mimo něj, dodalo celé akci jiskru, rytmus a skvělou atmosféru. Jejich „východňárskou“ povahu vnímali naplno všichni přítomní a plně se jí oddávali.

Dobrou pohodu umocňovala ochutnávka vín místních vinařů, stejně jako občerstvení, které připravily ženy z farnosti. Koláčky, chlebičky, pomazánky a další dobrotu nabízela děvčata a dostalo se určitě na všechny. Čepované Svijany byly příjemným osvěžením v horkém počasí. Jako doprovodný program bylo připraveno pro děti malování křídou na silnici a návštěvníci mohli v kostele nahlédnout do křestních a biřmovacích matrik.

Není možné vyjmenovat všechny, kteří se podíleli na přípravě farního dne. Poděkování patří vinařům, mužům za přípravu koštu, ženám za přípravu občerstvení, za úklid, farní radě, sponzorům i všem, kteří se svátečního odpoledne zúčastnili. Velké poděkování ale jistě patří rodinám, které přijaly přátele ze Slovenska, poskytly jim ubytování i sváteční nedělní oběd a ještě se nastrojily do krojů na sváteční poutovou mši svatou. Byl to pro ně určitě náročný víkend, ale v neděli odpoledne se u autobusu všichni srdečně loučili a věřím, že budou na tuto návštěvu rádi vzpomínat.

Na závěr děkuji Otci Viliamovi, který byl a je hlavním propagátorem akcí, které podporují setkávání farníků a občanů, dodává všem podporu a klidného ducha při řešení problémů, sám se zapojuje do organizace i zábavy, ale hlavně k nám promlouvá působivým, milým, vtipným a povzbudivým slovem. Blahopřejí také k 12. výročí kněžství, které jsme si spolu s ním připomněli v neděli 17. 6. 2012.

Za farní radu Blanka Bábíčková

Z farní kroniky

Rok 2012 nám připomíná výročí narození dvou duchovních správců naší farnosti:

P. Rudolfa Matěny a P. Františka Adamce.

P. Rudolf Matěna se narodil 14. 3. 1912 v Hronově u Náchoda, kněžskou službu ve Vacenovicích nastoupil 1. 12. 1948 a po 17 letech (v roce 1965) od nás odchází. Byl milovníkem umění a našemu kostelu věnoval nebo z prostředků věřících pořídil hodnotný inventář. Zemřel přesně před čtyřiceti lety 2. 10. 1972.

Z kronikových zápisů P. R. Matěny vybírám mimořádnou událost svěcení zvonů, záznamy ze života farnosti před 60 lety (rok 1952) a svěcení hasičského praporu.

Svěcení nových zvonů a sv. biřmování 2. října 1949

Na věži farního kostela svolávaly věřící ke službám Božím dva zvony, jak je o nich psáno na stranách této pamětní knihy pod názvem Návrat zvonu sv. Leonarda:

„V době okupace naší vlasti Němci a za války v letech 1940-45 byly naše kostely v roce 1942 okradeny o své zvony, aby jejich materiálu bylo použito k válečným účelům. Když byl ve Vacenovicích postaven kostel, byl přenesen na věž kostelní zvon sv. Florián ze staré zvonice. Dle dochovaných soupisů zvonů farnosti milotické z roku 1915, byl na zvonici ve Vacenovicích zvon z roku 1854. Asi v letech 1908 nebo 1909 praskl, byl patrně přelit a na staré zvonici zavěšen zvon nový zvaný sv. Florián ve váze 70 kg. Týž měl nápis: „Živé volám, mrtvé oplakávám, blesky lámú“. Tento zvon byl v březnu roku 1942 i s druhým zvonem sv. Leonard sejmuto a oba odvezeny do Prahy. Zvon sv. Leonard zařazen do skupiny B mezi zvony památkově chráněné. Pčiněním našich dobrých lidí, jednak na Památkovém úřadě v Praze i v samotné sběrně zvonů v Praze na Manínách, s odvozem památných zvonů do hutí v Hamburku bylo odkládáno, což se protáhlo až do 8. května 1945, kdy Německo kapitulovalo. Potom byly tyto zvony postupně vráceny do svých kostelů, pokud bylo možno zjistit. Tak byl zachráněn i větší zvon sv. Leonard a do Vacenovic vrácen, zatímco jeho druh sv. Florián padl jako oběť války.

Váží 270 kg a pochází z kláštera františkánského ve Skalici na Slovensku. Nese na sobě obraz sv. biskupa Leonarda s nápisem: In honorem sancti Leonardi. Pod hořejším věncem nápis: Transfusa per Odalbertum Littmann Neosolii 1857. Byl tedy přelit v Bánské

Bystrici. V roce 1928 jej klášter Františkánů ve Skalici prodal, poněvadž při pořizování nových zvonů pro tamní kostel nevyhovoval k novému ladění.

Když v roce 1942 věž byla zbavena obou zvonů, byl přenesen na ni malý zvon z márnice, váhy asi 30 kg., který zrevirován nebyl. Slil jej v roce 1923 Rudolf Manoušek v Brně nákladem dobrodinců, když byl zřízen nový hřbitov ve Vacenovicích.“

Laděním k sobě ovšem naprosto nezapadaly. Duch. správce proto hned po svém nastoupení v prosinci r. 1948 pojal myšlenku pořízení nových dvou zvonů. V prosinci téhož roku byla uzavřena objednávka zvonů s firmou Rudolf Manoušek a spol. zvonárna v České u Brna. Uskutečnění objednávky bylo umožněno tím, že místní zaměstnanci čsk. drah se rozhodli pro zaplacení jednoho zvonu a členové sboru zdejších dobrovolných hasičů zvonu druhého. Objednávka zvonů se stala takřka „pět minut před dvanáctou“, neboť 1. lednem 1949 další lití zvonů bylo zakázáno. Rudolf Manoušek po objednávce do Vacenovic přijel, starý zvon Leonard vyzkoušel (ladění a 1 + 1.2) a doporučil ladění nových zvonů h 1 váhy asi 360 kg a d 2 asi 170 kg do akordu Gloria. Dodání zvonů a termín jejich svěcení se stále oddalovalo, jednak pro nedostatek zvonoviny, jednak pro potíže s litím menšího zvonu, který byl třikrát přelit.

K uskutečnění svěcení došlo teprve 2. října 1949. Za tímto účelem požádal o svěcení zvonů osobně duch. správa nřdp arc. Dr. Matochu, aby při svěcení bylo zde též uděleno sv. biřmování.

Slíbil žádosti vyhověti, ale v poslední chvíli musel se zdržeti doma a proto vyslal svého zástupce generálního vikáře a světícího biskupa D. Stanislava Zelu. Na tuto vzácnou církevní slavnost se farnost připravila a vyzdobila. V neděli ráno 2. října zvony vezeny na ozdobených vozech od sochy P. Marie v průvodu ke kostelu, kde zavěšeny na připravené lešení. Před 9. hodinou vyjelo na koních banderium k Miloticím, kde první pozdravilo nřdp. Světitele. Oficiální uvítání bylo u slavobrány dále od lip družičkou (Mařenka Profotová), místním duch. správcem, zástupcem sboru dobr. hasičů Janem Novákem, zástupcem železničářů Vavřinem Cigánkem a předsedou kostelního spolku B. Srdce Páně Fr. Rybou. Následovalo svěcení zvonů za asistence sousedních kněží. Po svěcení poklepy na zvony kněžstva a kmoter. Zatím co zvony vytahovány na věž, pronesl slavnostní kázání v kostele, vyslané rozhlasem, vřdp. ThDr. Dominik Vicenec, děkan a farář z Veselí n. Mor. Po kázání obětoval nřdp. biskup slavnou mši svatou. Odpoledne o 3. hodině udílel v kostele i před kostelem

sv. biřmování a sice školní mládeži z Vacenovic, Milotic a Skoronic. Všech biřmovanců bylo 231. Před sv. biřmováním k věřícím velmi časově promluvil, rovněž tak i po mši sv. odpoledne a po sv. biřmování se rozloučil. V přátelském a srdečném ovzduší na faře setrval ještě do 5. hodiny večer a za zvuků prvních úderů posvěcených zvonů pouštěl s p. radou P. Křivákem zdejší farnost.

„Kež hlas nových zvonů nikdy nepřestane zpívat z věže našeho chrámu Páně „Sláva Bohu na výsostech a pokoj lidem dobré vůle!“

Větší zvon nese jméno Florian, menší Křištof.

Zvon Florian váží 367 kg čisté váhy, průměr 845 mm, nárazový tón h 1 po úderu zní 70 vteřin. Nápis: Sv. Floriánu sbor dobr. hasičů ve Vacenovicích. Kmotřenkami tomuto zvonu byly: Gregorovičová Růžena č. 228, Ingrová Marie č. ..., Poláková Antonie č. 359., Kristová Karolina č. 205, Krakovičová Jaroslava č. 105 a Rybová Terezie č. 38.

Zvon Křištof váží 161 kg, čisté váhy, průměr 663 mm, nárazový tón d 2 – 2.5 zní po úderu 65 vteřin. Nápis: Sv. Křištofu, zaměstnanci Č.S.D. z Vacenovic. Kmotřenkami byly: Blahová Marie č. 165, Blahová Marie ze Sobůlek, Miléřová Julie č. 85, Křížková Ludmila č. 287, Gasnářková Antonie č. 187, Okénková Marie č. 230, Ingrová Anna č. 125.

Z řady železničářů zvláště obětavě pro pořízení zvonů pracovali Jan Křížka č. 287, Gasnářek Jan č. 187, Bíla František č. 195, z hasičů Loprais Ondřej. Všechny spisy týkající se pořízení nových zvonů jsou uloženy ve farním archivu ve svazku „Zvony farního kostela ve Vacenovicích.“

Svěcení hasičského praporu

Dne 8. května r. 1949 konala se ve Vacenovicích slavnost svěcení praporu sv. Floriána pro zdejší sbor dobrovolných hasičů.

V neděli o půl desáté hodině vyšel z kostela průvod k domu matky praporu pí Marie Šťastné č. ... Po odevzdání praporu a případném proslovu matky praporu, ohromný průvod se odebral k polnímu oltáři u sochy Panny Marie. Světitel praporu dp. Josef Pospíšil, správce děkanství a farář v Mor. Písku, pronesl slavnostní kázání o arcibiskupovi Dr. Ant. Cyrilu Stojanovi, jako vzoru lásky k bližnímu. Potom se prapor posvětil za asistence ThDr. Metoděje Trunečky, faráře milotického a míst. duch. správce. Následovala polní mše sv. ke cti sv. Floriana z všechny členy zdejšího hasičského sboru a za Boží ochranu před ohněm. Odpoledne byla konána u pomníku padlých vojáků mírová slavnost. Na ní za místní sbor promluvil starosta hasič. sboru p. Ondřej Loprais (1902-1966, Vacenovice 150):

„Psal se rok 1878 v dějinách zdejší obce. Den 24. dubna zapsal se do jejich dějin červeným a černým písmem, neboť celá obec toho dne podlehla hroznému zkáze ohněm, který byl úmyslně založen z osobní msty jistým občanem.

Zášť šlehající ohnivými plameny proti jednotlivci, vyžádala si za obět lidská obydlí celých Vacenovic, které lehly popelem. V troskách neštěstím poničených obyvatel našly svůj hrob v čís. 53 Eleonora Bábíčková, dcera Petra Bábíčka, podsedníka z Vacenovic ve stáří 65 let a v čís. 54 Eva Bábíčková, manželka Martina Bábíčka, čtvrtlánka z Vacenovic ve stáří 34 roků.

Tak zaznamenaly matriky zdejší fary. Ohromný požár založený žhářem, který cynicky na „dubňanské mezi“ pozoroval, jak plameny ničí lidská obydlí a sytil neštěstím bližního svou pomstu, požár viditelný do dalekého kraje, takže až z Koryčan přijeli hasiči na pomoc nešťastné obci, nezničil v srdcích obyvatel vacenovských důvěru v Pána Boha. Z trosek svých obydlí, ze záplavy slz, kterými kropili výsledky svého životního úsilí, vyrostly krásné květy: důvěra v pomoc Panny Marie, úcta ke sv. Floriánu, vzájemná spolupráce pro pomoc bližnímu.

Tehdejší „starší bratr“, zpěvák vacenovský Jakub Výlet, učinil jménem obce příslib P. Marii, kterým se obec zaslíbila, že každým rokem vykoná pouť do Šaštína na Slovensku, aby přímluvou P. Marie byla pro budoucí časy uchráněna zhoubného ohně. Tomuto zaslíbu zůstala až dosud věrna a každoročně na svátek svatodušní do Šaštína putuje. Úcta ke sv. Floriánu, ochránci proti ohni, vkořenila se do srdcí

zbožných předků, jak o tom svědčí bývalý zvon na staré zvonici - sv. Floriánu zasvěcený, kterým se zvonívало také, když bouřné mraky stahovaly se nad krajem a věstily neštěstí. Rovněž to dosvědčuje obraz sv. Floriána na staré červené korouhvi. S důvěrou o pomoc Boží rostla také společná snaha pomoci bližnímu v době neštěstí, zejména při ohni.

A tak můžeme pozorovat v roce 1902 u nás první kroky k založení hasičského sboru, k jehož uskutečnění došlo v roce 1904. Prvním starostou sboru se stal pan Vincenc Ingr, velitelem Antonín Uhlík. Sbor časem ze svých prostředků a darů příznivců zakoupil novou stříkačku a dal ji církevně posvětit.

Dnes, po 45 letech svého založení, prožíváme krásnou slavnost posvěcení nového našeho praporu sv. Floriána. Nemám jiného přání než, aby tento prapor byl nám znamením, které nás má sdružit všechny vespolek jednou nerozlučnou páskou, aby nám byl pobídkou, bychom v práci v jednom šiku pod ním neustávali, ale úspěšně pracovali k svému cíli. Naše hlavy zestárnou, ruce zemdlí, kež nám sv. Florián vzbudí nové spolupracovníky v řadách naší mládeže. Všechny je volám a zvu k práci pro pomoc bližnímu, která má svůj základ v lásce k Bohu.

Prapore náš posvěcený, vlaj nad hlavami těch, které se sklonily již k spánku posmrtnému, přej tichou píseň klidu a pokoje nad skončeným jejich životním dílem a nám připomínej, abychom šli v jejich dobrých šlépějích. Prapore náš, buď nám znamením vzájemné věrnosti lásky srdečného bratrství, vytrvalé práce - Bohu ke cti a bližnímu ku pomoci! Patrone náš, svatý Floriáne, žehnej naší práci, ochraňuj naši obec od zhoubného ohně, has ale také plameny ohně závisti, nesvárů, msty a vypros naší drahé obci Boží ochrany, celé drahé Moravence, drahé naší vlasti, pro všechny ty lidské oběti na životech, kterým dnes vzpomínáme, trvalého a spravedlivého míru!“

Po projevu p. starosty Lopraise promluvil místní duch. správce, předs. Místního národního výboru p. Josef Krist a zástupci hasičů z okresu. Slavnost vyzněla krásně a důstojně. Náklad na pořízení praporu obnosem 43 000,- korun uhrazen z darů členů, příznivců a dobrodinců hasičského sboru. Prapor byl posvěcen s podmínkou, že ho nebude zneužíváno k účelům politickým, nýbrž jen při slavnostech hasičských a náboženských. Může býti uchovávan jen v kostele anebo uložen ve farní budově. S těmito podmínkami posvěcení sbor hasičský souhlasil a k dodržování jejich se zavázal. Buď Bohu ke cti a bližnímu ku pomoci!

ROK 1902 – první kroky k založení hasičského sboru

Farní kronika Vacenovic obsahuje zápis P. R. Matěny z roku 1949, ve kterém je zdokumentována událost svěcení hasičského praporu. Tehdejší starosta hasičského sboru (taktéž místní kostelník) pan Ondřej Loprais měl při této příležitosti natolik přesvědčivou promluvu, že ji P. R. Matěna celou do kroniky zaznamenal. K zápisu přiložil i výstřižek novinového článku z Lidové obrody, který okázalou slavnost zachytil. Autor článku Toman vyzvedl skutečnost, že jde o „opravdu krásně slováckým ornamentem vyšitý prapor s nápisem Bohu ke cti a bližnímu ku pomoci“ a také uvedl jméno „matky praporu“.

Pokud bychom našli doplňující informace o paní Šťastné a jména zručných vyšivaček praporu, mohli bychom prošlé události doplnit a upevnit si tak naše kořeny. Za sdělení vzpomínek děkuje Marie Šimečková (farní kronikářka)

Odevzdání církevních matrik

Z nařízení Okresního nár. výboru v Kyjově ze dne 21. 4. 1952 Zn. III.-211-1952/Ch byly zdejší církevní matriky odevzdány Místnímu nár. výboru ve Vacenovicích. Odevzdány tři svazky matriky narozených od roku 1868-1949, dva svazky matriky oddaných od roku 1866-1949, dva svazky matriky zemřelých od roku 1867-1949. Též ohledací listy r. 1947-1949. Od 1. ledna 1950 zřízen matriční úřad ve Vacenovicích a týmž datem přichází v platnost povinný sňatek občanský, před tím uzákoněný. Církevní ohlášky sňatku se nesmí konat. Sňatek civilní a církevní má být v jeden den a je toho přísně

dbáno. Od roku 1950 musely být založeny nové matriky církevní jen pro účely náboženské, úřední doklady matriční může vydávat pouze matriční úřad. Protokol o předání církevních matrik dne 11. května 1952 jest uložen ve farním archivu.

Kolik to bylo bojů o vydání matrik pro nově zřízený farní úřad ve Vacenovicích z fary milotické!

Nově postavené kříže

Prosebné průvody na sv. Marka a o Křížových dnech vycházejí z farního kostela průvody těmito směry: na sv. Marka směrem jižním Ratiškovskou ulicí, od kaple bl. Jana Sarkandra do uličky nalevo k lesu. Zde při pozemku Fabiana Bolfa postaven roku 1952 železný kříž a 25. dubna při průvodu posvěcen. Druhé zastavení u kříže Novákova v lese, třetí na „ratiškovské mezi“, zde též nově postaven železný kříž a 25. dubna posvěcen. Dovolení k postavení kříže dáno Místním nár. výborem. Čtvrté zastavení u kaple bl. Jana Sarkandra.

V pondělí Křížových dnů průvod směrem západním k Miloticím. První zastavení u sochy B. Srdce Páně, druhé u „Starého kříže“ – tento opraven roku 1949 a 1952, třetí u kříže Šťastného v poli, opraven roku 1952, čtvrté zastavení u hřbitova. Zde roku 1951 postaven železný kříž na místě, kde stál fundovaný, nyní na hřbitově. Nový kříž posvěcen 19. května 1952.

V úterý Křížových dnů směr k Vracovu. První zastavení u kříže na dolním konci, druhé u kříže patřícímu č. 26 – nyní rodina Hlaváčova. Jejich nákladem tento kříž obnoven r. 1950, třetí zastavení u kříže na poli Řiháka. Zde postaven menší železný kříž a 20. května 1952 posvěcen. Čtvrté zastavení v poli před nově postaveným křížem na pozemku Pavla Bábíka. Tento nový železný kříž posvěcen 20. května 1952.

Ve středu Křížových dnů průvod směrem východním na díly „Za pivovarem“. První zastavení u Valisova kříže, obnoven r. 1951, druhé „Na jezérkách“. Zde postaven nový kříž s dovolením obce a posvěcen 21. května 1951 (železný s kamenným postavcem), třetí zastavení u kříže Poláškového „Za pivovarem“. Starý už sešlý nahrazen novým železným. Na opravu věnovala Františka Svátková Kč 1 000,- Kč, 21. května 1952 posvěcen. Čtvrté zastavení je u Panny Marie Růžencové. Socha znehodnocena fermežovými nátěry! Nové železné kříže i s podstavci byly získány ze starého hřbitova v Kyjově. Náklad s dopravou a postavením i obnovou uhradila duchovní správa.

Socha Panny Marie Svatohostýnské

Na památku 40 let výročí od korunovace Panny Marie na Sv. Hostýně roku 1912 posvěcena byla 2. června 1952 kamenná socha P. Marie Svatohostýnské ve farní zahrádce. Koupěna byla duch. správou od kamenosochaře Bendy v Polešovicích.

P. František Adamec se narodil 28. 2. 1922 v Dědicích u Vyškova. Administrátorem Vacenovic byl dlouhých 36 let (1. 3. 1975 – 30. 6. 2009). Stal se nejenom duchovním správcem farnosti, ale také „zapáleným budovatelem“ (opravy, rekonstrukce, výstavba farních objektů) a starostlivým otcem. Ve Vacenovicích našel druhý domov a ani smrt ve věku 87 let (15. 11. 2011) jej od svých farníků neodloučila. Po obětavé kněžské službě odpočívá „mezi svými“ na vacenovickém hřbitově.

Působení Otce Františka máme ještě v živé paměti, proto z jeho kronikových zápisů vybírám jeho poslední záznamy, které dávají tušit, jak prožíval závěrečné dny svého působení u nás.

3. 3. 2009

Začíná instalace topení v kostele do lavic. Práce pokračuje v dalších pracovních dnech. Práce byla dokončena 10. 3. Práci provedli pracovníci firmy Elektrostředisko spol. r. o. Vracov.

Cena 96 149,- Kč. Bylo dáno 32 ks topných těles pod lavice. Celý obnos zaplatil jako dar farnosti P. Fr. Adamec před svým odchodem z farnosti. Nekonal se žádná sbírka. Nebyl ani jmenován dárcem.

15. 3. 2009 – v neděli večer zkolaboval doma duchovní správce. Farníci ho odvezli do nemocnice. Po vyšetření na interním a plicním

oddělení byl umístěn na infekční oddělení. Měl vysoké horečky (40 stupňů), chvílemi ztrácel vědomí. V nemocnici byl do 24. 3. Nakonec se zjistila „růže“ v pravé noze.

21. 5. 2009

Slavnost Nanebevstoupení Páně – církevně zasvěcený svátek. Malá účast dětí na večerní mši svaté. Z deseti dětí prvokomunikantů se zúčastnily pouze dvě děti!!

Prožívají rodiny svou víru a vedou k ní své děti?

11. 6. 2009

Čtvrtek: Slavnost Těla a Krve Páně. Při večerní mši sv. v 18.30 hod. nebylo ani jedno dítě prvokomunikantů na mši svaté. Duchovní správce kolaboval rozrušením v kostele při odchodu do zákristie. K vědomí přišel v zákristii v přítomnosti pomocníků první pomoci.

28. 6. 2009 13. neděle v mezidobí.

Při obou bohoslužbách jsem sdělil velmi důležitou zprávu celé farnosti. 30. 6. 2009 končí moje služba ve farnosti. Dekret mi předal děkan P. Josef Lambor už v úterý 23. 6. Arcibiskup mi v dekretu děkuje za obětavou kněžskou službu na vinici Páně, za modlitby a oběti pro Boží království.

Od 1. 7. 2009 se ujímá duchovní správy nástupce P. Mgr. Viliam Gavula.

Vyprošoval jsem mu hodně Božího požehnání pro práci v naší farnosti a hodně ochotných a obětavých pomocníků.

Svaté biřmování a svěcení zvonů: Biskup Stanislav Zela, P. Rudolf Matěna, vítající Josef Čermák, Josef Krist, Vincenc Profota

Hasičský sbor Vacenovice před budovou školy (zahrádka zbouraná v r. 1951)
Sedící: první zleva Kašpar Bábíček (hrobař), František Výlet (trubač),
Ondřej Loprais (starosta hasičského sboru)

NOVÉ POKLADY

Skutečnost, že kdekoliv ve Vacenovicích a okolí člověk kopne do země a narazí na nějaký ten archeologický šunt, už snad překvapí jen málokoho. Chce to dobré oči a postřeh. Každý rodák z té naší Sahary hned zbystří, když mu motyka ve všudypřítomném písku cinkne o šutr. Prostě na to tady nejsme zvyklí a každý takový „kameň na roli“ působí jaksi nepřirozeně, skoro až záhadně. Takový Valach by si asi významně klepal na čelo. Dřív mohli za všechno to keramické harampáčí ve Vacenovicích habáni. Když jsem v době svého dětství donesl nějaký ten zajímavý střep, nalezený na poli nebo v humně, ukázat nadšeně stařečkovi, vždycky mávl rukou a řekl: „To je po habánoch!“

Je krásné, že dodnes nám každý střep připomíná tyto zručné hrnčíře, kteří v naší obci žili sice jen pár desítek let, ale zapsali se do našich tradic a srdcí víc, než si uvědomujeme. Až časem jsem začal přicházet na to, že kromě míst, kde stával bývalý habánský dvůr, na habánskou keramiku člověk narazí jen velmi zřídka. Zato připomínkami různých kultur od doby kamenné až po Velkou Moravu, se to po celém našem obecním katastru jen hemží. Je až fascinující, kolik generací lidí v průběhu tisíciletí pokládalo naši nynější obec za svůj domov. Rodili se tu, žili, vychovávali své děti, umírali. Co člověk, to osud. Bojovali o přežití způsobem, který si ztěží dokážeme představit. Řešili jiné problémy než my dnes, avšak nebyli o nic hloupější, než jsme my.

Stavebních památek naše obec moc nemá – zkrátka to, co nerozbili kuruci, to zbořili blbci.

S archeologickými pamětihodnostmi jsme na tom naopak mnohem lépe. Dnes už máme ve Vacenovicích díky archeologickým nálezům doloženo souvislé osídlení od dob prvních neolitických zemědělců až dosud, což znamená, že naše obec a okolí jsou osídleny už více než pět tisíc let. Už pět tisíciletí je tedy člověkem formována krajina, v níž žijeme. Poznatky o kulturách, které zde v průběhu těch tisíciletí žily, neustále upřesňujeme podle nových a nových nálezů. Zvláště v keramice pak dokáže zkušený archeolog číst, jak stopař v čerstvém sněhu. Zdárným předpokladem je, aby měl archeolog možnost se k nalezeným artefaktům vůbec dostat. V lidech je hluboce zakořeněný strach z problémů, které souvisí s ohlášením archeologických nálezů, objevených třeba při kopání základů nové stavby. Dlužno říci, že takový strach se bohužel opírá o skutečnost. Dle zákona totiž musí stavebník platit záchranný archeologický průzkum a to není zrovna levný špás. Jak už bývá u našich politiků dobrým zvykem, vymysleli paskvil, který místo aby archeologické památky chránil, jak mělo být zajisté jeho původním posláním, povede k daleko většímu zatajování a snaze zahladit jakékoliv stopy po prastarém osídlení, aby stavba nestála a zejména, aby se podstatně neprodražila.

Pokud stavebník nenajde zrovna lidské kosti, může zvolit přijatelnější řešení a zavolat nejprve amatérského archeologa, který zhodnotí závažnost situace. Často jde o pár střepů z mnohokrát překopávaných archeologických vrstev, které nemají žádný význam z hlediska světové historie, ale pro poznání dějin naší obce mohou být právě chybějícím článkem v řetězu důkazů, a tak jsou často pro nás nedocenitelné. Chtěl bych nyní představit nejzajímavější z artefaktů, které se podařilo najít v okolí Vacenovic v poslední době. Každý totiž dokáže vyprávět svůj příběh.

Tím nejvzácnějším je bezpochyby nález stříbrné římské mince císaře Vespasiana v prostoru germánské osady z doby římské na Růdníku. Je zajímavá tím, že na líci je tradičně vyražena podobizna císaře a na rubu pak symbolizuje postava římského legionáře, stojící nad klečící nahou postavou, vítězství nad barbary v Británii. Císař Vespasianus se narodil roku 9 po Kr., vládl v letech 69 až 79 po Kr., byl zakladatelem flaviovské dynastie. Roku 43 se účastnil invaze do Británie, roku 66 se mu podařilo podrobit si velkou část Judeje, zachvácenou židovským povstáním. Proslavily jej ambiciózní projekty, mimo jiné světoznámé Koloseum. Nález této mince v prostoru germánské osady a železářských hutí vypovídá o tom, že pravěcí hutníci zde prokazatelně žili v době kolem let 70 až 80 po Kr. Pomůže

nám tak přesněji datovat jednu z etap hutnické výroby na Růdníku. Nález římské mince v germánské osadě také poukazuje na vzájemný obchod mezi germánskými kmeny a Římany v prvním století po Kr. I když minci mohli její noví majitelé získat směnou za zboží stejně tak, jako mohla být kořistí v boji. Každopádně lze mluvit o vzájemném kontaktu kultur, ať už v dobrém, ve zlém nebo v obojím.

Nejoriginálnějším nálezem poslední doby je bezpochyby nález kultovního předmětu, který dle mínění odborníků kdysi patřil Keltům. Jde o bronzovou kachničku, která je přinýtovaná ke kruhové tůnce s lekníny. Na tomto artefaktu je fascinující především naturalistické řemeslné zpracování zvířete vysoké umělecké hodnoty. Jde o ojedinělý nález, žádný podobný nebyl dosud publikován.

Tento vzácný nález vypovídá o tom, že hutnickou výrobu přinesli do oblasti Růdníku Keltové, kteří zde žili od pátého století před Kr. Artefakt také poukazuje na vysokou uměleckou a duchovní úroveň našich keltských předků.

Dalším předmětem, potvrzující keltské osídlení Růdníku je bronzová přezka. Symbolizuje skutečnost, že Keltové byli vynálezci kalhot, což ví každé malé dítě, sledující příběhy o Asterixovi a Obelixovi. Už děti si totiž všimly, že Asterix chodil v gaťách a Římané v sukni.

Posledním zajímavým nálezem je bílý groš císaře Maxmiliána II. z roku 1574, nalezený na břehu bývalého Horního rybníka na Růdníku, poblíž staré kupecké cesty. Pravděpodobně je tato mince svědkem nájezdů Bočkajovců, kteří pustošili Moravu na přelomu 16. a 17. století a zničili i osadu Růdník. K pochopení situace tehdejších bojů si musíme uvědomit, jak v dobách dávno před přijetím Ženevských konvencí, fungovalo v praxi jednání se zajatci. To když v poli bojovali spolu dva muži, kupříkladu voják a nájezdník a ten silnější toho slabšího porazil, slabší si klekl a vykřikl mezinárodně srozumitelný latinský výraz „miséré“ (milost) a svoji prosbu významně podpořil tím, že utrl váček s penězi a kořistí, který měl uvázaný u pasu a hodil jej směrem k vítězi. Ten se zpravidla dle výše obnosu rozhodl, zda poraženého ušetří nebo jeho život zmaří. Jak to většinou končovalo, si každý domyslí i bez hlubších znalostí středověkých poměrů. Pro nás má ale význam moment, kdy váček dopadne na zem a nějaká ta mince z něj vypadne a unikne pozornosti nového majitele, momentálně zcela zaměstnaného sledováním zajatce. Odtud pravděpodobně pochází ojedinělé nálezy středověkých mincí.

To jsou tedy nejzajímavější nálezy z našeho okolí a příběhy, které vyprávějí.

Ing. Miroslav Blahušek, muzeum Vacenovice.

Laténská přezka

Laténská kačena

Vespasianuv groš

Bílý groš

YKLUB

V našem muzeu pracuje už třetí rok kroužek pro zvědavé děti Yklub. V uplynulém roce se podařilo uskutečnit řadu zajímavých výprav do blízkého okolí Vacenovic – navštívili jsme Starý hrad ve Bzenci, pozůstatky tvrze ve Vlkoši, Písečný rybník, Kopec u Vacenovic s jeho geologickými zajímavostmi, Račí údolí v Nedbálce, Nátko i rezervaci v Horkách. Uspořádali jsme také dvě expedice. Během první z nich jsme putovali za zkamenělinami do Mušlova u Mikulova, kde jsme chtěli prozkoumat mořské pobřeží, staré 65 milionů let s obrovským množstvím mušlí, schránek ježovek a vzácnými zuby třetihorních žraloků. Z vápencových útesů, stejného geologického stáří jako nedaleká Pálava, jsme vypreparovali několik nádherných zkamenělin mlžů z jurské doby. Kroky další naší expedice vedly na dvě světoznámé paleontologické lokality. Tou první byla Stránská skála v Brně, proslulá nálezy korálů a lilijic – pozůstatků fauny jurského moře a skrývající ve svých četných jeskyních a štolách kosti jeskynních medvědů a machairodů – šavlozubých tygrů z poslední doby ledové. Díky zdejšímu geologickým vrstvám s hlízami rohovců, které byly v pravěku cennou surovinou, nahrazující vzácný pazourek při výrobě kamenných nástrojů, stala se Stránská skála významným sídlištěm – jakousi pravěkou hutí, z níž putovala surovina i kamenné nástroje po prastarých kupeckých cestách do všech koutů Moravy. Kromě zkamenělin jsme ze Stránské skály přivezli krásné krystaly aragonitu a při průzkumu jedné z jeskyní jsme našli ukázkovou hlízu černého rohovce, který bude ozdobou sbírek našeho muzea. Toho dne jsme stihli navštívit ještě druhou světoznámou lokalitu – Rybčickou skálu u Rosic, naleziště šedých břidlic s otisky lístků prvohorních plavuní a kapradin a také kostí permských ryb. Podařilo se nám najít několik krásných exemplářů permokarbonských rostlin, které jsme určili podle literatury. Další expedice chystáme do Boskovic na světoznámé naleziště koster prvohorních krytolebců – obrovských mloků, kteří jako první obratlovci v geologické historii naší planety začali vylézat z vody na souš a z nichž se později vyvinuli plazi – vládci období druhohor.

Doma jsme se pak věnovali archeologickému průzkumu v okolí naší obce – podařilo se nám prozkoumat mohyly v Růdníčku a objevili jsme dvě nová velkomoravská sídliště. Zajímavá byla také výprava do terénu s archeologem Mirkem Chludilem z Dubňan. Ze svých expedic připravujeme pro veřejnost v muzeu zajímavou výstavu.

Rádi mezi sebou vítáme nové zvědavé členy, které zajímá tajemný svět kolem nás.

Ing. Miroslav Blahušek

Mušlov - na břehu třetihorního moře

Stránská skála - Medvědí jeskyně

Průzkum mohyly v Růdníčku

Terénní průzkum s M. Chludilem

V letošním roce se v Miloticích konala tradiční regionální soutěž verbířů. Soutěže se zúčastnili také členové Slováckého souboru Omladina Jiří Vrnák a Jiří Sabáček. Jiří Sabáček se probojoval až do finále soutěže a umístil se na pátém místě. Postoupil tak přímo do finále celostátní soutěže verbířů, která proběhla v rámci MFF ve Strážnici 23. června 2012.

V Salaši Růdník proběhlo už po páté tradiční setkání mužských a ženských sborů Zpívání s beranem. Vystoupily MUŽSKÉ SBORY Z RATÍŠKOVIC, LOVČIC, ŽELETIC, KYJOVA, OSTROVÁNEK A VACENOVIC, OLDSTARS HRADIŠŤAN, ŽENUŠKY Z RATÍŠKOVIC, DĚTSKÝ SOUBOR OSKORUŠKA Z VACENOVIC, SLOVÁCKÝ SOUBOR OMLADINA A VACENOVSKÁ CIMBÁLOVÁ MUZIKA.

VÝROČÍ SVĚCENÍ PRAPORU OMLADINY

V každé obci působí celá řada různých spolků, věnujících se široké škále společensky prospěšných činností – od sportu až po kulturu. V zásadě jde především o udržení a rozvíjení aktivního společenského života, upevnění dobrých vztahů a vazeb ve venkovské komunitě. I když název se mění, náplň činnosti víceméně zůstává stejná po desítky let. Loni uplynulo celé století od založení Venkovské omladiny ve Vacenovicích. K jejímu odkazu se hlásí i dnešní Slovácký soubor Omladina, který je nyní nositelem kulturních tradic v naší obci.

Venkovská omladina byla organizací katolické mládeže, která měla jako hlavní náplň činnosti rozvoj kulturního a často i národopisného života především na moravském venkově. Skupiny Venkovské omladiny byly zakládány začátkem 20. století v mnoha obcích a jejich členové se stali často jedinými nositeli kulturních tradic v místě svého působení. Venkovská omladina úzce spolupracovala s Orlem, který byl však spíše tělovýchovnou organizací po vzoru slavnějšího Sokola.

Nejsou k dispozici přesné údaje, kdy a kým byla Skupina Venkovské omladiny ve Vacenovicích založena. Důležitým mezníkem, první velkou společenskou akcí a slavnostním zahájením činnosti, bylo svěcení praporu Venkovské omladiny, které proběhlo před sto lety 19. května 1912. Podle dochovaných fotografií šlo o velkolepou akci, jíž se účastnilo mnoho významných osobností tehdejšího společenského života i církevních hodnostářů.

Tehdejší farář v Miloticích Dostál o této události píše ve farní kronice z Milotic:

Slavnostní svěcení praporu

Vaší farností byl 19. května 1912 posvěcen prapor Omladiny ve Vacenovicích. Slavnost se pěkně vydařila. Matkou praporu byla choť zemského hejtmana, urozená paní hraběnka Serenyiová z Luhačovic, která přijela dráhou do Vlkoše, odtud mým kočářem do Milotic. Sem později přijel i pan zemský hejtman z Brna automobilem. Po snídani jeli jsme do Vacenovic. Paní hraběnka kočářem a já s panem hejtmánem automobilem, ponejprv ve svém životě, moje příležitost použití tohoto vozidla ve Vacenovicích. Dr.KC Žurek, kněz z Nové Říše, měl slavnostní kázání. Velebný pan děkan Sedláček ze Bzence slavnostní polní mši sv.

Tolik dobové prameny. Prapor se našťestí, byť poškozený, ale kompletní, dochoval až do dnešních dnů a to především zásluhou rodiny Františka Křížky z Vacenovic.

Rubová strana praporu je jasně červené barvy, ve středu je vyšitý obraz svaté Anežky, lemovaný nápisem : „Svatá Anežko oroduj za nás!“ Okraje jsou bohatě lemovány slováckými výšivkami. Tato strana praporu je poměrně dost dobře zachovalá. Lícová strana praporu je bílá a je naopak poškozena velmi výrazně, místy se látka rozpadá v pruzích. Ve středu této strany je vyšitý obraz sv. Jana Salkandra, který je lemován nápisem : „Patrone náš svatý, do nebe vzatý, uč nás lásce, ctnosti!“ Okraje této strany jsou bohatě ozdobeny vyšitými slováckými ornamenty.

K praporu patří stuhy z bílé látky, na nichž je text vyšitý zlatým písmem. Na té první je psáno: „Venkovské omladině ve Vac. Hraběnka Serenyiová roz. Hraběnka Harrachová“ Na konci stuhy je nádherně vyšitý rodový znak Serenyiů s pegasem a hadem s korunkou a znak rodu Harrachů – tři spojená pštrosí péra v červeném poli.

Další nápis na této stuze obsahuje text: “Omladině ve Vacenovicích věnují R. Klímová, R. Grufíková, K. Houšťová, F. Macková, A. Řiháková, T. Bolfová“

Druhá stuha je ze stejného materiálu a text na ní zní následovně: „Skupina Venk. omladiny Vacenovice, Prapor posvěcen dne 19. května 1912“

Třetí stuha byla patrně připojena až ve třicátých letech u příležitosti některého z výročí. Je velmi zachovalá, vyrobená z látky v barvách trikolory a nese nápis : „M. Šťastná, matka praporu, M. Baráková, B. Knotková, J. Kostelec, A. Kučerová, J. Macková, J. Macháčková, J. Pospíšilová, kmotry“

Svěcení praporu - Svěcení praporu Venkovské omladiny 19. 5. 1912. Uprostřed hraběnka Serenyiová, matka praporu.

Loučení Omladiny - Loučení členů Venkovské Omladiny s farářem Josefem Dorazilem roku 1917 při jeho odchodu z Milotic.

Prapor Venkovské omladiny získalo naše muzeum a Národopisná společnost Vacenovice přikročila k zajištění restaurace tohoto nádherného artefaktu, který v sobě ukrývá stovky hodin mravenčí práce, které mu nezištně věnovali naši předkové před více než sto lety. Než se však prapor opět zaskvěje v plné své kráse a stane se součástí kulturního dědictví naší obce, musí projít náročnými restaurátorskými pracemi, kterých provedení svěříme pouze renomované odborné firmě. Fundovaný odhad celkové ceny restaurátorských a konzervačních prací činí více než 150.000,- Kč. Tuto částku bychom chtěli získat prostřednictvím dotačních titulů, ale vzhledem k nutné spoluúčasti hledáme také sponzory, kteří by byli ochotni se podílet na záchraně tohoto úchvatného artefaktu.

Miroslav Blahušek

Rub praporu Venkovské omladiny

Lícová strana praporu Venkovské omladiny

Konec stuhy praporu s erby hraběnký Serenyiové

Znak Omladiny - Ozdnak, který nosili členové Venkovské Omladiny.

JE NECO DIVNÉHO NA TEM, ŽE SI ČLOVĚK ZPÍVÁ?

Je neco divného, když sa sejdú lidi se stejným zájmem? Když byly děcka malé, čas byl takový nějaký přibržděný a zdálo sa nám, že Vánoce sú tím nejkrásnějším časem v roku a ten rok že sa tahne, že není možné sa tich Vánoc dočkat. Jak nám ale děcka začaly odrůstat, cosi sa změnilo. To kouzlo Vánoc, to tajemství štědrého večera, radosti našich maličkých, ty jistříčky v jejich očičkách, když uviděli stromeček, ty vzácné chvilky nepředstíraného překvapení a nadšení našich milovaných drobečků sa s přibývajícima rokama našich potomků a ze stále větším předstihem začínajícima předvánočníma super-hyper nabídkama prodejců všeckého možného, hlavně toho, co nám do dneška doma zaručeně nechybělo a o čem sme vůbec nevěděli, že može existovat, ale bez čeho nemožeme zaručeně byt, začalo jaksi vytrácat.

Dnes mám dojem, že krátká dovolená kolem Silvestra pořádně nezachela a po ní je hned slahačka, pút, spálíme sa na slůnku, svezeme sa na kolotoči a zas gruntujeme před Ježíškem. A tento každoroční kolotoč jede a točí sa čím dál tím víc rychle. Čas kolem nás utěká jak voda v bystřince. Když si do ní stúpne, díváme sa, jak kolem nás proletí a strhne s sebou všecko, chceme poslat po prúde schválně, aj to, co vám tam spadne enom tak, aniž by sme to chtěli. Ani ten rok nezastavíme, tak zkusme po téj hladině posílat něco, co sme chtěli, aby aspoň nekeho, když to zaregistruje, potěšilo, ať nemáme za sebou enom to, co z nás spadlo, aniž sme to chtěli.

Pan mistr Jan Werich říkával, že: „Když už člověk je, tak má hledět, aby byl.“ Takže je to asi tak, že tu nemáme byt, aby sme enom hleděli...

V písmu svatém sa nám napovídá, jak máme hospodařit se svěřenými hřivnami. Tak nesytme jak ten syn, který jich zakopál, ale naopak, hledme jich rozmnožit, ať z nich má užitek celé naše okolí.

Každý rok nacvičujeme před Vánocama nekerú koledovú mšu a tým chceme vrátit aspoň trošku toho, co nám bylo dané do vínku. Né každý člověk umí zpívat tak jak Karel Gott. Né každý má takový talent, aby sa muziků živil. Ale dostali-li sme ten dar, tú hřivnu, že umíme zazpívat a dokážeme-li svojim zpěvem nekeho potěšit, má ten čas, který nácviku věnujeme, smysl.

Scházáme sa jednu týdně a protože sme si letos ukúslí veliké sousto, začali sme s nácvikem už z jara.

J. J. Ryba – Česká mše vánoční je pro náš sbor složený každoročně ze členů všechých vacenovických pěveckých aj hudebních spolků kus celkem náročný, bylo by nemožné nacvičit ho v obvyklém časovém úseku, který bývá každý rok stejný. O vánoční mši začínáme mluvit po hodech. Na nácvik sa první zpěváci sejdú v listopadu a za měsíc a půl sa toho nikdy nestihne udělat tolik, aby na půlnoční zaznělo kompletní dílo. A tak sa vybere enom to, co ide, a ostatní sa nechá na indá.

Letos sme ale začali skoro a ten základ sboru už nám začíná ukazovat, že když sa chce, tak to ide. „I cesta je cíl.“ – Kdo z nás nechce prožít krásné Vánoce? Kdo z nás si o Vánocích nepustí Rybovku?...

...A kdo z nás si ju može zazpívat? Otázka je jasná, odpověď taky. Každý. Každý, kdo umí trochu zpívat, može dojít mezi nás, nasát s nama pohodu Vánoc už dnes půl roku dopředu a navíc, to co sa naučí, už v něm zostane, to už mu nikdy nikdo nevezme a když mu to půjde, potěší výsledkem né enom sebe, ale podělí sa o to aj se svojim okolím. A až půjdeme z půlnoční, ponese sa s sebou dárek, kterým sme vrátiti trochu toho co do nás bylo vložené a rozdáme ze sebe kúsek toho, co obohatilo část času, kerý nám byl na temto né enom radostném místě našeho dočasného pobytu určený.

Kdo zpívá – dvakrát sa modlí.

Cítat ze zkúšky: „Já sa sem těším, protože su líná, hodinku si posedíme, pozpíváme, mezi tým si povykládáme a idu spat s dobrým pocitem, že už sa ani nemosím modlit, protože mám naddělané, lebo sa říká, že kdo zpívá, dvakrát sa modlí.“

Libor Mikulčík

Znáte dvouměsíčník Malovaný kraj?

Jde o nekomerční celobarevný vlastivědný a národopisný časopis Slovácka, který začal být vydáván již v roce 1946. Dozvíte se v něm o historii této oblasti, místním folkloru, přírodě, zajímavých osobnostech, výtvarném umění, architektuře, archeologii, turistice a nejnověji též o tradičních lidových jídlach regionu. Samozřejmě nechybějí ani oblíbené vzpomínky pamětníků, kalendář kulturních a společenských akcí na jihovýchodní Moravě a pohled do obsahů periodik vydávaných v celé řadě obcí. Možnost poslat do časopisu svůj článek mají odborníci i občané se zájmem o historii a folklor svého domova.

Za několik desetiletí trvání Malovaného kraje neexistuje na Slovácku vesnice nebo město, o kterých by se v časopise nepsalo, a to samozřejmě včetně Vacenovic. Stejně tak může být článek o Vacenovicích uveřejněn v některém z příštích vydání periodika

Malovaný kraj – to je tradice pojatá moderně. Můžete se o tom přesvědčit třeba na www.malovanykraj.cz, kde jsou podrobnější informace o časopise, či na www.publero.com, kde si kompletní ukázkové číslo dvouměsíčníku lze prohlédnout v elektronické podobě.

Redakce Malovaného kraje, 17. listopadu 1a, 690 02 Břeclav (tel. 602 575 463; malovanykraj@seznam.cz) Vám na vyžádání ráda pošle na ukázkou výtisk časopisu zdarma přímo domů. Na uvedených kontaktech je možno vyřídit též předplatné – jako dárek jej ocení např. i rodáci ze Slovácka bydlící dnes mimo region.

Střípky historie

Ráda bych seznámila svoje spoluobčany se zápisky z kroniky Paměti obce Vacenovic, kterou od roku 1929 zapisoval tehdejší pan učitel František Barabáš. Jen namátkou jsem vybrala pár „střípků historie“. Věřím, že všem přijdou stejně zajímavé.

Pověsti a známé dějiny obce.

Než přikročíme k nynější době a nynějšímu životu, jest se nám vrátit do minulosti, abychom pro budoucnost uchovali, co o naší obci jest známo, co se o ní bájí, i pověsti, které se dosud mezi lidem udržely.

Kdy po prvé území obce Vacenovic člověkem osazeno bylo zjistiť nelze. Ale z nálezů hrubě zpracovaných primitivních kamenných nožů z pazourku, (pisatel sám v zahradě u školy našel 3 kusy) souditi lze, že již ve starší době kamenné lidé zde žili, nebo že aspoň územím zdejší obce procházeli.

Z mladší doby kamenné byly-li nalezeny nějaké předměty, známo není. Ale z okolnosti, že v sousedních a nedalekých obcích bronzové předměty nalezeny byly, možno usuzovat, že i zde se našly, ale z neznalosti buď zůstaly nepovšimnuty, nebo zahozeny. Možno také, že ještě nějaké nalezeny budou, neboť zdejší rodák, podplukovník Ant. Ingr, tvrdí že ve „stanovnisku“ byly jakoby schválně nasypané kopečky, které on považoval za mohyly, a také jest pevně rozhodnut, že jednou jemu známá místa prozkoumatí dá.

Vyprávějí zdejší starší občané, že byly zde nacházeny hliněné nádoby různé velikosti a tvaru. Dokonce v zahradě domu č. 48 při kopání jámy tak velké, že z nich několik roků krásy napájeny byly. Bohužel nezachovaly se. Stihl je osud tak mnohých a cenných nálezů: byly konečně z neopatrnosti rozbity.

Jako chlapec slyšel pisatel o Vracově, že prý kdysi dávno rozkládalo se tam veliké „Červené město“. Moravský archivář, Vicenc Brandl, v „Knize každého Moravana“ zaznamenává tuto pověst o Svatoborčicích. Ale i ve Vacenovicích dodnes se udržela pověst, že tu bývalo veliké „Červené město“, které prý sáhlo až za Mistřín. Jaké to bylo „Červené město“ historicky známo není, ale že se tak houževnatě udržuje – a to v dosti širokém okruhu – možno usuzovati, že v těchto krajích nějaké podobné město stávalo. Jaké to bylo město? Jaký lid?, jakého jazyka, jakých mrav? Nejasno, temno, šero, jen ten název „Červené město“ prosvícuje z temnoty doby, jako červené světlo ze tmy.

Co však s jistotou říci lze, jest, že Vacenovice jsou jednou z nejstarších osad našeho kraje, a že ležící nedaleko hranic uherských nesmírně trpěly nájezdy divokých národů, kteří se v Uhrách postupně usazovaly a odtud na Moravu a sousedních zemí válečně i loupežně vpadali, zvláště za všech válek Maďarů s českými králi.

Lenka Svorová

Příroda versus člověk

Popsaly se kilometry papíru o souladu člověka s přírodou o tom, jak by ji člověk měl chránit, přizpůsobit se jí a tak dále. Ale už se málo píše o tom, jak by se měl člověk chránit před ní...

Jako by nestačily přírodní živly, proti kterým je člověk většinou naprosto bezmocný. Přijde sucho a vzhledem k naší povrchové studni je za chvíli po zalévání a kropit zahradu z vodovodu, to už by si člověk pro tu zeleninu mohl jezdit do Španělska. Nebo je vody moc. Je to pár let zpátky, kdy bylo vody tolik, že jsme vážně uvažovali, že přejdeme na pěstování rýže.

Po tom letošním květnovém suchu, kdy nám umřel i špenát, hledáme na internetu levné rýžové sazenice. Kroupy, mráz, o mrazu se mi ani nechce mluvit, ještě pořád mám před očima letošní rajčata a papriku spálené na troud.

Toliko k živlům. Teď něco ze zvířecí říše. Jsme krajní dům a okolo nás pole, no v poslední době spíš úhor a tu a tam nějaký ten sad, nikde nikoho, klid. Takže se v tom všem daří nejrůznější zvěři. Srna nám chodí prakticky až na dvůr. Chutná jí hrách, špenát, celer, ale to jen tak ochutnává, čeká na jahody. Bráníme se jak to jen jde. Záhony máme obehnané provázky s fáborky, samozřejmě v patřičné výšce,

srnu nezastaví fáborek u země, strašák, kde se člověk podívá, takže dostat se na ten záhon nám vezme víc času a úsilí než jí. Uvažujeme o masivní dřevěné ohradě s přezlzkami.

Milujeme třešně, máme až dva stromy, ale uchránit nějaké třešně na pár zavařenin před neustále hladovými hejny špačků, vyžaduje alespoň jednoho člověka permanentně usazeného pod stromy, křikem, divokými pohyby a občasným jekotem snažícího se je zahnat. Ještě štěstí, že to celé trvá týden, maximálně dva. Letos květy zmrzly. Přistihla jsem se, obhlížejíc všech 8 dozrávajících třešní, jak mě napadla mstivá myšlenka, že aspoň ti za... špačci ostrouhají.

Protože máme rádi kukuřici, sadíme jí dost. Vždycky po celé délce pole, jako stín pro jiné plodiny. Ale! V okolí žije jeden, námi velmi nenáviděný bažant, který nám ji chodí svačit. Kdykoli vyjdeme na pole, neopomene na pozdrav zaskřehotat, aby nám dal najevo, že on je připraven. Jeden rok vytahal téměř veškerou kukuřici, a že máme dlouhé pole! Absolutně ignoroval fakt, že jen přes járek zasadili JéZéĐáci celý lán. Asi byla geneticky modifikovaná. Příští rok jsme na každou sazenici nasadili upravenou pet-láhev, aby se k ní nedostal. Pole máme dlouhé přes 100 metrů. Umíte si představit, kolik to bylo petek? Zatím si s tím neporadil. Ale ne, že by nechtěl. Musím se zeptat pana Vlka, jak dlouho může takový jeden hnusný bažant žít.

Vzhledem k tomu, že ve všem tom úhoru je naše obdělávaná zahrada poněkud osamocená, stahují se k nám krom srn i krtci, kteří by až tolik nevadili. I když! Půlmetrová hromada písku uprostřed mrkve, taky nic moc. Ale bohužel se u nás také líbí hryzcům!! Jeden rok nám z mrkve nadělali jednohubky, ovšem s kupodivu bohatou natí. Další rok totéž pro změnu provedli s petrželí. Letos se zaměřili na cibuli. Chutná jim prostě všechno. Ovšem, když jsem studovala složení jedu na hryzce, vzdala jsem to. Kdyby se to dostalo do půdy, byla by to taková síla, že zelenina z Fukušimi by byla zdravější.

O hmyzu nemá smysl hovořit: mandelinky, invaze čínských sluněček, španělští slimáci – fuj! Přírodu prostě malý drobný zahrádkář neporazí a nakonec ani nechce. Čert seber jahody okousané srnou, vytahanou kukuřici, ono to vlastně znamená, že když to jí oni, asi to bude zdravé a nakonec nám vždycky něco nechají. Teda až na ty hryzce, ti se zásadně nedělí. Zkoušíme se jich nějak zbavit. A vyzkoušeli jsme snad už všechno, tedy kromě dynamitu. Kdybyste náhodou někdo věděl, jak je ze zahrádky nějak ekologicky a nevybušně vypudit, pište na dobryhryzec-mrtvyhryzec@email.cz Děkuji předem.

Lenka Svorová

POSTŘEHY ODJINUD I

Po roce 1989 se pro každého občana naší vlasti naskytl možnost podívat se do zahraničí a to nejen do zemí bývalého socialistického tábora, ale prakticky do celého světa. Někteří občané Vacenovic tak navštívili i ty nejbudálnější a někdy také velmi exotické země, ať již jako turisté, obchodní zástupci, nebo lidé se služebními povinnostmi. Snad někdo z nich napíše zajímavý článek do Vacenovického zpravodaje, který si rádi přečteme.

I přesto bych si dovolil napsat několik postřehů z cest po Evropě, tak jak jsem je zažil. Chtěl bych, aby všechno co zde napíšete, bylo chápáno pohledem politicky nezaujatého člověka, občana Vacenovic.

Poprvé jsem do ciziny vydal spolu se svým spolužákem jako devatáctiletý student na jízdních kolech k maďarskému Balatonu. Cesta tam i zpět a také rekreace u jezera se nám vydařila. Navzdory tomu jsem však získal ne docela lichotivý poznatek. Několik měsíců před cestou jsem se coby samouk snažil naučit několik maďarských vět, abychom se mohli domluvit. Při jednom takovém setkání s mladými Maďary jsem však zjistil, že jsem jim vůbec nerozuměl. Bylo to tak pro mne určité rozčarování z toho, že i přes mou snahu rozumět jejich hovoru jsem neuspěl.

Počátkem osmdesátých let existovala pro občana tehdejšího Československa určitá možnost vycestovat jak se říkalo na Západ. Nejdříve bylo nutno požádat banku o poskytnutí devizového příslibu,

to znamená, že se banka zaručila, že prodá cestovateli za výhodnější turistický kurz cizí měnu, v případě cesty do Rakouska, několik set šilinků. Po souhlasu zaměstnavatele, že nemá námitek k jeho cestě na Západ, bylo nutno požádat patřičný úřad o vystavení výjezd-ní doložky, dva lístky jako příloha k cestovnímu pasu, jeden se odevzdal na hraničním přechodu při cestě tam, druhý při návratu. Zřejmě tak úřad zjišťoval, zda-li se turista opravdu vrátil zpět do Československa. Jako poslední záležitost bylo nutno požádat za mírný poplatek o vstupní vízum do Rakouska.

Z pohledu dnešních mladých lidí něco nepochopitelného. Takže třeba návštěva hlavního města Rakouska, vzdáleného od Vacenovic nějakých 130 km, byla pro občany z moci úřední nepředstavitelně daleko.

Někteří lidé z Rakouska měli o životě v tehdejší Československu vlivem rakouských sdělovacích prostředků někdy trochu zkreslené představy. Snažil jsem se jim tyto jejich názory trochu poopravit. Na častý dotaz ohledně zaměstnanosti jsem jim říkal, že u nás v socialistickém Československu má každý praceschopný občan právo na práci, musí pracovat a mít toto potvrzeno v občanském průkazu. „Toto by mělo být také u nás v Rakousku“, byla častá odpověď. Asi měli pravdu.

Existovala také možnost podívat se do zahraničí s nějakým hudebním souborem. Bylo to v roce 1983, když jsem se souborem mladých muzikantů navštívil Finsko. Cesta autobusem trvala několik dní, dvě noci jsme strávili v autobuse. Projížděli jsme bývalou NDR, pak lodí z německého přístavu do švédského Trelleborgu a potom krásnou, čistou, severskou přírodou Švédska s typicky červenými domky, se zrajícími lány obilí a kolem jezer až do hlavního města.

Při dvanáctihodinové plavbě na trajektu Silja Line ze Stockholmu do finského přístavního města Turku, což byl vlastně jakýsi plovoucí hotel s veškerým vybavením, se mi stala nemilá příhoda. Někde na palubě jsem nedopatřením ztratil peněženku i s doklady. Byl jsem z toho celý nespokojen, avšak při opuštění lodi na můj dotaz, zda-li snad někdo nenašel peněženku, mi byla tato k mému překvapení z úschovy nalezených věcí se vším, co v ní bylo, vrácena. Pravděpodobně nějaký Švéd nebo Fin, kterému jsem ani nemohl poděkovat, prokázal svou poctivost. Zřejmě stále platí, že v severských zemích jsou poctivější lidé, nekradou, nejsou zkorumpovatelní a to se týká jak obyčejných lidí, tak i institucí a politiků, na rozdíl od lidí, úřadů a politiků v....., jinde ve světě.

Shodou okolností jsme byli ve Finsku právě v době, kdy se v Helsinkách konalo první Mistrovství světa v lehké atletice. Věděl jsem, že ve vynikající formě je Jarmila Kratochvílová, která krátce předtím překonala světový rekord na 800 metrů časem 1:53,28, platný dodnes, (pokud snad nebude překonán dříve, než se tento článek objeví ve Vacenovickém zpravodaji). Při finále na 400 metrů žen jsem vyzval některé chlapce a děvčata ze souboru a také několik finských hostitelů, aby si sedli před obrazovku televizoru v tamní škole a fandili. Jarmila samozřejmě nezklamala a vyhrála jak 400 metrů, tak i půlku, tedy 800 metrů. Nezklamali ani ostatní atleti a troufnu si říct, že to bylo pro tehdejší Československo jedno z nejúspěšnějších Mistrovství světa v lehké atletice.

Byl to pro nás tehdy nezapomenutelný zážitek a snad i trochu závisti od finských kamarádů. Jak velké zklamání však museli naši atleti zakusit o rok později, když se „dobrovolně“ zrekli účasti na Olympijských hrách v Los Angeles v USA, zřejmě jako odplata za neúčast sportovců Spojených států na olympiádě v roce 1980 v Moskvě v důsledku známých politických událostí té doby.

Bylo by asi hříchem být ve Finsku a nenavštívit pravou finskou saunu. Nejdříve jsme byli pozváni do sauny přímo u jezera. Po horké lázni v sauně pak šup do vody. Přežili jsme to. Poslední den bylo vedení souboru pozváno při návštěvě místní radnice využít saunování přímo ve sklepě této radnice. Opravdu nevšední prožitek.

Utkvěl mi ještě jeden zážitek. Chtěl jsem si trochu finančně polepšit, a proto jsem zašel do místní banky v hostitelském městě Keuruu a chtěl vyměnit 100 československých korun. Úřednice banky jen záporně pokývala hlavou a řekla, že tuto měnu nezná.

Mnoho finských mladých hudebníků se na rozdíl od našich chlapců a děvčat dovedlo domluvit anglicky nebo německy. Ve Finsku se zřejmě při výuce cizích jazyků klade větší důraz na hovorový jazyk, u nás se v základních a středních školách více učí o cizím jazyku jako takovém, více se probírá mluvnice a stavba věty, pak ale chybí žákům pohotovost v cizím jazyku promluvit.

Při rozhovorech s finskými přáteli přijde velmi často řeč na to, co o sobě navzájem víme. Nejčastěji se hovor stočí na co jiného než na sport. Vzpomíná se na každoroční hokejové souboje mezi oběma státy, jsou vyjmenováváni nejlepší hokejisté. Ve Finsku jsou u starší generace stále velmi oblíbeni manželé Zátopkovi, kteří na Olympiádě v roce 1952 v zemi tisíců jezer vybojovali čtyři zlaté olympijské medaile. My jim na oplátku připomínáme jejich nejlepší hokejisty a také jejich slavné běžce, jakými byli Paavo Nurmi nebo Lasse Viren.

Při reciproční návštěvě finského hudebního souboru u nás také nebyla nouze o zajímavé zážitky. Zatímco my jsme cestovali necelé tři dny a navzdory cestováním dosti unaveni zažili a viděli mnoho zajímavého, finští přátelé přiletěli letadlem do Vídně, my jsme je pak očekávali u hraniční závory v Mikulově, odkud jsme je doprovodili do místa pobytu. Těžko říct, zda-li náš soubor nebo finští hudebníci toho zažili cestováním více.

Tlumočení většinou probíhalo přes angličtinu nebo němčinu, a stalo se, že vážné, srdečné přivítání předsedou obce v češtině vyvolalo u finských hostů nepřehlédnutelný úsměv. Původní projev nebyl zřejmě po dvojím tlumočení zcela totožný. Nebo když chtěl předat chlapec nebo děvče svému finskému kamarádovi drobný dárek a oba znali jen svou mateřštinu, museli být přivolaní dva tlumočníci, někdy poněkud až úsměvně.

O zemi tisíců jezer se ví, že tato země má poněkud odlišný náhled na konzumaci alkoholu, kde platí prohibice a kde je alkohol velmi drahý.

Tak jak je nemyslitelné odmítnout návštěvu finské sauny, tak se zase finští přátelé těší prožít několik nezapomenutelných chvil v pravých vinných sklepech Jižní Moravy. Při návštěvě takového sklípku se host s údivem táže, zda-li majitel sudy s vínem vlastní a zda-li jsou tyto plné. Na takový dotaz každý vinař pyšně odpoví, že obojí je pravda. Na důkaz toho se nejdříve ochutnávají jednotlivé vzorky vín, pak se popíjí a když se potom vyjde ven z chladného prostředí sklepa na letní sluníčko, zapůsobí toto na někoho méně, na někoho více se všemi s tím souvisejícími následky. I přesto však finští přátelé při loučení na tento zážitek s radostí vzpomínají.

Vít Ingr

Pokračování příště

DUBAJ

V polovině května jsem měl možnost navštívit Dubaj. Město leží na severním okraji emirátu Dubai, v zemi zvané Spojené arabské emiráty. Dubaj jsou v podstatě dvě města oddělená výběžkem Perského zálivu zvaným (často se mylně uvádí řekou) Khor Dubai (Dubai Creek). Na severu se nachází část s názvem Deira a na jihu Bur Dubai. Byl zde vybudován nejstarší přístav, díky kterému se město začalo rychle rozšiřovat a stalo se důležitou obchodní mocností. Už v 7. století odtud vyplouvaly lodě do Číny naložené zdejšími perlami, aby se poté vracely plné hedvábí. V dobách kolonizace patřily dubajské perly k nejžádanějšímu zboží. Objev ropných ložisek roku 1966 učinil z tohoto místa metropoli Spojených arabských emirátů, která se brzy stala jednou z nejbohatších měst v oblasti. V Bur Dubai byla vybudována moderní futuristická čtvrť prosklených administrativních budov a mrakodrapů, která je dnes významným centrem světového obchodu. Tyto stavby jsou kontrastem s velkým množstvím domů a obchůdků v typickém arabském stylu, hlučných tržišť a zdobených mešit. Mezi nejvýznamnější modlitebny patří Velká a Íránská mešita, obě dvě jsou zdobeny nádhernými mozaikami, kopulemi a věžičkami. Nevěřícím je vstup

na posvátná místa přísně zakázán. V celém městě se nachází „svolávače modlení“, které se každý den pětkrát ozývají v pravidelných časech. Jendou ročně se slaví svátek ramadán (od západu do východu slunce se nesmí jíst, pít ani kouřit), který trvá čtyřicet dní. V této době je celé město vyzdobeno květinami a venkovními světly – v noci je město přímo okouzlujícím místem. Atmosféra historické Dubaje je nejvíce rozpoznatelná ve čtvrti Heritage and Diving Village u domu šejka Saeed al-Maktouma, který je celý postaven z mořských korálů. V jeho blízkém okolí stojí domy bývalých lovců perel a rybářů. Dalším historickým místem je čtvrť Jumeirah, kde se nachází nejstarší karavanní stanice pocházející ze 7. století. Je to místo plné bazarů, trhů a obchůdků. Nejznámějším a největším lákadlem je Zlatý trh (Gold Souk), kde se nachází nespočet podniků nabízejících zlaté šperky různé kvality, velikosti i ceny. V Dubaji se odehrává veškerý hospodářský, sociální, kulturní i politický život emirátu. Žije zde zhruba 99 % celkového počtu obyvatel emirátu. Je zde velmi neobvyklé složení obyvatelstva. Zhruba 85 % tvoří přistěhovalci (většina pochází z jižní a jihovýchodní Asie, především z Íránu a Indie) a rodilí Dubajané tvoří menšinu.

Můžu říci, že to byl úžasný zážitek a pokud uvažujete o dovolené, tak to může být pro Vás jeden z budoucích tipů.

Petr Krist

Dubaj

ŘÍM 25. AŽ 29. DUBNA 2012

V loňském roce se nás 10 žen domluvilo na dámské jízdy do Říma. Rezervovaly jsme si letenky nízkonákladovou společností Wizz air v celkové hodnotě 2100,- Kč/osobu a také výhodné i když prostší ubytování v rodinném penzionu v blízkosti starobylého města v prodlouženém víkendu od 25. do 29. dubna letošního roku. A pak nás na letišti Řím - Fiumicino čekal náš pan domácí a v nočních hodinách nás odvezl do našeho přechodného bydliště.

Den první

Po ranní hygieně jsme našly téměř naproti nás úžasnou kavárnu. Že prý „strč tam aspoň nos a ucítíš tu náramnou vůni kávy“ a opravdu. Kávu si zde pražili i mleli a za 1 euro jsme dostaly středně velký hrnek úžasného kapučína i s nějakou tou buchtou či koláčem, jak kdo chtěl. Ještě po cestě jsme si z uliční fontánky nabraly do petek vodu a vydaly se rovnou za nosem ke **KOLOSEU**. Protože jsme měly ROMA PASSY, ve kterých jsou i 2 volné vstupy do památek a další slevy do muzeí a samozřejmě třídní jízdenka na jakoukoliv městskou dopravu, nečekaly jsme a vydaly se na prohlídku jedné z největších antických památek. Nejvýznamnější římský amfiteátr byl dějištěm krutých gladiátorských her a krvavých zápasů s divokými zvířaty a později i mučení křesťanů. Z kolosea je pěkný výhled na Konstantinův oblouk a na celé **Forum Romanum**. Sice jsme se vydaly po **Via Sacra (svatá cesta)**, ale ta byla pro opravy uzavřena, takže jsme celý pahorek **Palatin** obešly po současné cestě, ze které jsou všechny vykopávky i pozůstatky starých chrámů vidět. Na konci cesty byla zříceniny chrámu Venuše a Romy a v místě chrámového atria jsme navštívili klášterní kostelík **Sv. Františky římské**. Pak naše cesta vedla k památníku **Viktora Emanuela II**, který v roce 1861 sjednotil Itálii. Pak jsme průchodem vyšly na **Kapitolské schody**, na nádvoří si prohlédly Michelangelovu bronzovou jezdeckou sochu Marka Aurelia a po schodech sešli dolů. Celé náměstí včetně schodů a antických soch navrhl také Michelangelo. Nabraly si vodu z fon-

tánky a zjistily, že jsme si neprohlédly nahoře **kostelík P.M na oltáři nebes**. Tak tedy vzhůru po strmých 124 schodech, nahoře už sotva popadáme dech, ale čeká nás pěkná odměna. Je to jedna z nejstarších bazilik z r. 1348 postavená jako dík P.M. za to, že zbavila město morové epidemie. Na hlavním oltáři je vzácná malba Madony v byzantském stylu, nádherný vyřezávaný a zlacený strop a hlavně soška tzv. **Bambino**, Jezulátka vyřezaného z olivového dřeva, údajně z oliv v Getsemanské zahradě v Jeruzalémě. Podle legendy má moc uzdravovat. A zase po schodech dolů, už jsme se chtěly dostat do našeho penzionu, ale potkáváme **Trajánův sloup** z roku 113 po Kr. se 300 m pruhem reliéfu o vítězném tažení a boji s Dáky (dnešní Rumunsko) na vrcholu socha sv. Petra. **Trajánovo náměstí, Trajánova tržnice** – důmyslná antická obdoba dnešního obchodního centra. Prý tady bylo až 150 obchůdků, v nichž ovšem prodávali pouze muži (nejvýše nějaká švadlenka). Pak ještě zkusíme, co uvidíme, když vejдем do parku naproti Kolosea, v němž by měl být **DOMUS AURUS** (Zlatý dům). Po krátkém odpočinku znovu vyrazíme ke kostelu **Santa Maria Maggiore – Sněžné**. Podle legendy se zde zjevila papeži P.M. a sdělila mu, že druhého dne – 4. srpna 352 po Kr. zde napadne sníh a na jeho místě má postavit baziliku. Tak se i stalo. Prohlédneme si, přečteme v průvodci legendy i současnost a znovu pěšky na cestu ke kostelíku Sv. Petra v okovech (řetězech – in Vincoli). Znovu schody uličkou po vyhlazeném povrchu. Ještě že je tu i zábradlí! Je to střídmy chrám vybudovaný pro uložení důležité relikvie – řetězů, kterými byl spoután Sv. Petr v Jeruzalémě i Římě. Tyto řetězy se zázračně spojily v jeden a jsou vystaveny v proskleném výklenku pod hlavním oltářem. U hrobky jednoho z papežů je **Michelangelova socha Mojžíše**. Ještě máme nějaký čas, tak jedeme metrem do stanice Octaviano a pak do **Vatikánu**. Už je dost pozdě a baziliku zavírají. Ptáme se na nedělní mše sv. a dostáváme odpověď že v 8, v 9, 10 a 11 hod a v poledne požehnání papeže. Prohlédneme si **náměstí sv. Petra** a dolů ulicí jdeme k **Andělskému hradu**. Zjišťujeme, že odtud jede k nám autobus č.60, takže ještě můžeme počkat na noční osvětlení jak Vatikánu, Andělského hradu, tak i mostů a **Tibery**. **Castel Sant Angelo** je bývalé mauzoleum císaře Hadriána, později sloužilo jako papežská pevnost, nyní je to vojenské muzeum. Na vrcholku stavby stojí obrovská socha archanděla Michaela, který zasunuje meč do pochvy na znamení ukončení morové epidemie. Nádherný je i most s anděly držícími atributy Kristova umučení: hřeby, kopí, trnová koruna, vysvlečený šat, kopí s houbou s octem atd. Abychom viděli ozářený Řím, usadily jsme se v hospodské zahrádce u Andělského mostu a daly si večeri. Nádhra, girlandy světel všude kolem, ozářený Vatikán i celé město. Dojely jsme autobusem k Termini, šup dolů do metra a jely k naší stanici Manzzone. Chvilka odpočinku doma, ale copak to jde zůstat a spát? Musíme se jít podívat ještě na ozářené Koloseum a památník V.E.

Den druhý

Na pátek nám zástupkyně ubytovatele objednala na 9 hod prohlídku **Gallerie Borghese**. A už nás čeká opravdová krása. Rafaelova díla – Snímání z kříže, Dáma s jednorožcem, portrét papeže, Tizianovo plátno „Láska nebeská a láska světská“ úžasné obrazy malíře Caravaggia – třeba sv. Jeroným písaří u stolu osvětleného jen paprskem. Dole jsou různé sochy význačných sochařů, už dokážeme rozeznávat díla žáka Michelangea – sochaře, malíře a hlavního architekta kardinála Borghese – Gianna Berniniho. Častokrát tu nacházíme ať už obrazy či sochy Davida s hlavou Goliáše, Venuše od různých sochařů a malířů, také motivy a náměty bájí a pověstí – Apollon a Dafné, Únos Proserpiny a další. Z muzea vycházíme po 2 hodinách do prudkého sluníčka, tak na obrubníku posvačíme, zapijeme vodou z další fontánky a scházíme dolů kopcem ke **kostelu Nejsvětější trojice**. Ten je pro rekonstrukci zavřen a tak scházíme a fotíme se na **Španělských schodech** pod ním, vyzdobených rozkvetlými azalkami. Je tu zase národa, že se těžko prodíráme až dolů **k fontáně „Bárka“**. Vlevo od ní je ještě náměstíčko s **morovým sloupem** a na vrcholu P.M. s 12 hvězdami kol hlavy a na podestě jsou starozákonní prorokové, mezi nimi i Mojžíš s paprsky na hlavě. A už se blížíme k nejkrásnější **římské fontáně DI TREVI**. Je opravdu nádherná, okolo ní spousta národa, že není možné ani přejít. Přesto si nalézáme místo na obrubě k focení a také smočení rukou v chladivé vodě kašny, do které vhadzují lidé peníze, prý aby se znovu sem vrátili. Odtud jsme procházely uličkami k **Pantheonu**, ještě jsme potkaly pěkný **kostel sv. Ignáce z Loyoly** – jezuiti, učitele církve. Mohutný chrám na malém náměstíčku, jehož nástropní malby jsou iluzivní, vyvolává na plochém stropě dojem mocné kopule. Další ulička, už nám „huba lepoce po kafi“, ale máme před sebou velebný **PANTHEON z roku 125 po Kr.** Stavbu tvoří velká kruhová dvorana a přilehlá vstupní předstíň s 12 m vysokými sloupy s korintskými hlavicemi, nad portálem tympanon s bronzovými reliéfy, také velké bronzové dveře. Pod podlahou byly umístěny ostatky umučených křesťanů a původní kostel byl zasvěcen P.M. Mučedníků. Průměr kruhové stavby je 43 m, v kopuli je 9 m široký volný kruh. Zkoumaly jsme, co to udělá, když prší a našly jsme pod ním nenápadné vpusti do kanalizace. Jsou zde náhrobky prvních králů Itálie – V.E. a Umberta ale hlavně všemi navštěvovaná a fotografovaná **busta malíře Raffaela**. Vcházíme na největší náměstí Říma – **piazza Navone**. Tady jsme si daly kávu na stojáka, navštívily „bagno“ a chvilku poseděly u prostřední **fontány „Čtyř řek“** představující tehdy známé kontinenty. Otevřely jsme si našeho průvodce a opět nacházíme legendu ke kostelu naproti této fontány, který je **zasvěcen sv. Anežce římské**. Byla to křesťanka, která se nechtěla provdat za pohana. Chtěli ji mučit a vysvlekli ji do naha. Tu se stal zázrak a narostly jí vlasy tak dlouhé, že ji celou zahalily. Kostel stojí na místě, kde se zázrak stal. Na jižním konci náměstí **stojí Mouřenínova kašna a na severním Neptunova fontána**. Celé náměstí bylo v 1. století po Kr. stadionem pro 30 000 diváků a gladiátorské hry i soutěže koňských spřežení. Na severní straně jsou za mřížemi ještě pozůstatky tohoto stadionu. Až v 16. století bylo náměstí přebudováno v barokním stylu a vyzdobeno 3 fontánami. Autobus nás zavezl zase k Termini a pak dále metrem jsme jely až **k Sant Giovanni Lateráno**. Už vstup do Lateránské baziliky je impozantní. Barokní úprava portálu od Berniniho s 12 velkými sochami na římsce. Bazilika je nejvyšším biskupským kostelem papeže. Interiér je vyzdoben freskami i sochami, vprostřed stojí papežský oltář s baldachýnem ze 14. století a opět zde smí sloužit mši sv. pouze papež. V horní části baldachýnu jsou uloženy vzácné relikvie – hlavy sv. Petra a Pavla. Je zde pěkná mramorová podlaha a z boční lodi se vchází do křížové chodby s nádvořím. Jsou tu umístěny různé ornáty, intarzie aj. Vedle baziliky je Lateránský palác, který je součástí Vatikánu. Zvláštní uložení v kapli naproti Laterána jsou tzv. **Svaté schody – Scala Santa**. O tomto schodišti s 28 stupni se říká, že bylo převezeno z paláce Pontia Piláta v Jeruzalémě a že po něm kráčel zmučený Kristus při svém soudě. Na schodech pod sklíčky jsou stopy krve Kristovy, které věřící při modlitbě líbají. Stoupat po něm lze pouze vkleče a s modlitbou, sousední schody lze použít normálně. Na vrcholu je freska Kalvárie

a vedle kaple **sv. Lorenze**, kde je na oltáři obraz Krista ze 6. století malovaný na dřevě, který je dílem anděla. Odtud jeho označení – Acheropita – „nestvořeno lidskou rukou“. Pomodlíme se u mříže do kaple, koupíme nějaké svaté obrázky, růžence a andělíčky a jdeme dolů. Za povšimnutí stojí i sochy u vchodu do každého schodiště – zmučený, trním korunovaný Kristus, Pilát který ukazuje na Ježíše „Ecce Homo“, Jidáš zrazující Ježíše polibkem a ukřižovaný Kristus. Ještě odpočinek na náměstí za bazilikou s **nejstarším římským obeliskem**, odkud vidíme i velkou kruhovou stavbu **baptisteria – křtelnice** a pak už metrem domů.

Den třetí

Dnes máme v plánu **TRASTEVERE - Zátibeří**. Znovu jedeme metrem na Termini, zde přestoupíme na trasu B a svezeme se až **k Bazilice Sant Paolo**. Průvodce měl pravdu. Bazilika **San Paolo fuori le Mura**, jak zní italský název, je druhý největší katolický chrám po vatikánské bazilice. Byla postavena na místě hrobu sv. Pavla v 5. století. Je to pětিলodní bazilika, která byla zrekonstruována v 19. století. Vstupujeme přes rozlehlé nádvoří, uprostřed kterého stojí socha sv. Pavla. Průčelí zdobí barevná mozaika s Kristem. Monumentální prostor baziliky rozděluje 80 sloupů na 5 lodí. Hlavní loď končí mozaikou s žehnajícím Kristem a 2 anděly, starci z Apokalypsy a sv. Petrem a Pavlem. Kolem celého chrámu jsou medailony všech 265 papežů, dokonce již i sv. otec Bendikt XVI. Ještě je několik prázdných. Strop je zdoben zlatými kazetami na bílém podkladu. Nad hrobem sv. Pavla stojí hlavní oltář s krásným baldachýnem. Pod oltářem je „offerta“ nabídka na sloužení mše sv. Tak jsme vložily do obálky 10 eur a napsali naši prosbu: „za poutníky z Vacenovic v ČR a jejich rodiny.“ Prohlížíme si i boční kaple, okna mají novodobé intarzie, vycházíme ven velkými bronzovými vraty s vlysy obrázků z života Krista. Velkolepá, nádherná bazilika. Před nádvořím obestaveným vysokými sloupy, kterých původně prý bylo 800 v délce 1,5 km až po Aureliánovy valy, dokupujeme různé suvenýry a jdeme zpět do metra. Vystupujeme u stanice Pyramida. Je to přestupišť na vlak a součástí hradeb je asi 15 m vysoká pyramida z bloků kamene. Popojíždíme k **Circo Massimo**. Procházíme kolem velkého starého stadionu, na němž stále ještě pokračují vykopávky. Pozůstatky starého stadionu jsou pouze v pravém rohu a obrovská plocha je zatím prázdná. Z cesty nad ní je pěkný výhled i na Palatin a **FORUM ROMANUM** z druhé strany. Přicházíme k nenápadnému kostelíku na rohu ulice – **S. Maria in Cosmedin (P.M. Skvostrná)** a vedle jsou proslavená **Ústa pravdy Bocca della Verità**, prý je to kryt římské odpadní roury. U nich stojí nepředstavitelná hrůza lidí a všichni se fotí s rukou v ústech velké hlavy. Když prý ústa cvaknou ruku – označí tak lháře. No my si nic nepotřebujeme dokazovat a tak se raději podíváme do kostelíka. Je to řeckokatolický chrám, trošku ponurý, s P.M. v ikoně byzantského stylu. Jsou zde katakomby, ale s prázdnými výklenky. Také zde upozorňují na základový kámen venkovního oltáře Herkula. Všichni však postojíme a modlíme se u oltáře sv. Valentýna, kde je jeho relikviář s lebkou. Modlitbičku za rodiny, za své blízké a milované lidi. Procházíme kolem **Herkulova oltáře** a hledáme **Teatro di Marcello**. Nacházíme pozůstatky bývalého velkolepého amfiteátru z 1. století před Kristem. Nyní se zde prý konají koncerty vážné hudby. Pak procházíme kolem krásné stavby **SYNAGOGY** (je sobota a je zavřeno) starým židovským městečkem s malými budovami a domovními znameními k náměstíčku **Piazza Mattei s fontánkou s želvičkami**. Je to klenot renesančního sochařství ze 16. století. Fontánka byla o století později dozdobena pravděpodobně Berninim. Pak už jsme vzaly směr Tibera a **ostrov Tiberina. Most - Fabricio**, přes který procházíme, byl postaven v r. 62 př.Kr. a dodneška nebyl rekonstruován. Odtud vidíme i zbytky mostu z 2. Století př. Kr., ale ten v 16. století spadl. Druhá strana mostu – **ponte Cestio** je o něco mladší a byl již opravován. Sám ostrůvek má tvar lodi a stojí na něm odpradávná nemocnice a **kostelík San Bartolomeo** z 10. století, v němž má být i relikvie našeho **světce sv. Vojtěcha**. Ještě si dopřáváme řádné porce zmrzliny. Podle mapy hledáme **kostel P.M. Trastevské** a nacházíme. Tato bazilika ze 4. století je jednou

z nejstarších mariánských kostelů. Byla vybudována na místě, kde v den narození Ježíše vytryskl pramen oleje. Na mozaice nad vchodem je P.M. obklopená ženskými postavami se svítilnami. V atriu jsme se pomodlili a zazpívaly píseň **ke sv. Václavu**, který je zde na jedné z fresek. Uvnitř kostela v absidě kolem oltáře je mozaika v byzantském stylu, která zobrazuje průvod svatých okolo trůnu, na němž sedí P. M. Královna a Pan Ježíš. Ještě bloumáme krásnými úzkými uličkami **TRASTEVERE**. Pak se občerstvíme vodou z menší fontánky dole a scházíme zpět k Tibeře, kde nalézáme velké množství obchodů, stánků a prodejců všeho možného. Domlouváme se, že pojedeme autobusem na nám. V.E. a opět k Mazzone domů.

Den čtvrtý a poslední

Vstáváme brzy v 6 hod, rychlá ranní výměna v koupelně i v kuchynce, sbaleno již máme, kufry přenášíme do předsíně a hurá na metro do stanice Octaviano. Už v metru nás vítají davy lidí a všichni směřují do Vatikánu. Skoro trapem utíkáme do fronty k Vatikánským muzeím, počítám, že jsme v pětistupu asi 200 m od vchodu a za námi tak 2 km zástup. Máme v plánu rychle najít Sixtinskou kapli a jít do baziliky sv. Petra na mši a po ní vyjet výtahem do kopule. Když tak stojíme ve frontě a povídáme si, za námi stála česká jeptiška s nějakou paní. Obrátila jsem se na ni s dotazem, jak dlouho předpokládá, že tu budeme stát a za jak dlouho projdeme přes muzea do chrámu. Její předpoklad, že nás vezme fronta a bude nás minimálně do 11 hodin tlačit přes muzea, se mně nelíbila a tak jsem holkám řekla, že jdu do baziliky a že si tam počkám na mši sv. Po krátkém přemítání se ke mně všechny přidaly a z fronty k muzeím jsme přešly **na náměstí Sv. Petra**. Tady procházíme turnikety jako na letišti, kontrolami, jdeme se zeptat na možnost výjezdu do kopule, ale prý až odpoledne ve 13 hod.

Pořád to nechápeme, i když všechno tomu napovídá. Pořád se mluví i místními tlampači o **sv. Otci Benediktovi**. Martina a Jana vešly do hlavní lodi, dostávají kancionál, posadí se, čekají. Sbory se modlí růženec a na popud jeptišky, která mně řekla, že nejpěknější mše sv. je v 10 hod u hlavního oltáře s okem a holubicí, tak jsem nechala zavolat i ty dvě a že si nejdříve prohlédneme baziliku, podíváme se na „Pietu“ od Michelangela, na hrobku Bl. Jana Pavla II. a.j. Pustili nás jen do levé lodi baziliky k obrazu Nanebevstoupení Páně. Tam jsem se drala k zábradlí a rozhlížela se, u kterého že oltáře se bude sloužit. Že papežský oltář je přichystaný a nádherně vyzdobený jsem myslela, že tak bývá stále. Když nastal velký rozruch, lidé tleskali, bazilika byla plná a zavírali hlavní bránu. A už to vidím, **zlatý kříž sv. Otce** a před ním velká suita, také švýcarská garda v oblečení navrženém Michelangelem. Nevěřila jsem vlastním očím, husí kůže mně naskočila a začala jsem brečet. Slzy i z nosu mně tekly proudem a přede mnou stojící Poláci mně vtáhli až k dřevěnému zábradlí. Teď stojím asi 10 m od papežského stolce a k němu přivázejí sv. Otce. Ten zázrak nám P. Bůh dopřává, že ač jsme o tom vůbec nevěděly, staly jsme se součástí mše sv. **koncelebrované samotným papežem**. Bylo při ní svěcení 9 novokněží, které sv. Otec přijal celkem 3x. Nejdříve skládali slib, pak jim po oblečení ornátů mazal ruce olejem a nakonec je objímal na důkaz bratrské lásky. Všechny úkony pak novokněžím dělali i ostatní kardinálové. Zpívaná mše sv., také litanie ke všem sv., kdy jsme zpěvem odpovídali: „Ora pro nobis“. Potom průvod s obětními dary, proměňování i sv. přijímání, které roznášeli kněží po katedrále. Mně podával Tělo Páně nějaký Japonský kněz. Dvě hodiny jsem přímo v extázi stála u zábradlí, nevěděla o svých nohách ani bolestech. Modlila jsem se za své děti, vnoučata, sestry, rodinu, sousedy i kamarády a stále mně tekly slzy dojetí. Toto bylo opravdu to největší vyvrcholení mé pouti do Říma. Pak už nás z baziliky vytlačili na náměstí, kde jsme vyslechli polední požehnání sv. Otce, ale z bočního papežského paláce, z okna ve 4. poschodí. U nás prý mše sv. byla přenášena televizí NOE. My všechny jsme byly po celou mši sv. s papežem přítomny v bazilice sv. Petra, všechno fotily. Pořád, i cestou metrem i v letadle nadšeně myslíme na nepředstavitelný zážitek. Ještě doma se nám o tom zdá, pořád si sdělujeme zážitky a hrozně moc vzpomínáme.

Tak **ARIVEDERCI ROMA!** Snad se jednou ještě vrátíme, abychom poznali ještě více tvých krás.

Ve Vacenovicích jsou velmi šikovné a tvořivé děti

Adélka Bábíková, Julinka Blahušková, Simonka a Natálka Lípových se pilně učily u paní Jakubičkové škrabat kraslice a ty se jim velmi povedly. Dokonce tak, že uspěly výborně v celostátní soutěži O nejkrásnější kraslici dětí a mládeže za rok 2012 v Libotenicích.

Adélka Bábíková se umístila na třetím místě ve své kategorii, Julinka Blahušková, Simonka a Natálka Lípových byly odměněny oceněním za pěkné provedení, které jim předala paní starostka. Paní Jakubičková obdržela poděkování z Asociace malířů a malířek za aktivní práci s dětmi.

Přejeme všem, ať je práce s kraslicemi stále baví a jejich zájem ať jim vydrží i do budoucna a hlavně ať jsou jejich kraslice stále krásnější.

K. Malá

MŠ na výletě

Z ČINNOSTI MATEŘSKÉ ŠKOLY

Školní rok končí a spolu s ním odchází 18 dětí do základní školy, v letošním roce máme dívčí ročník. Do školy odchází 13 děvčátek a pouze 5 chlapců. Věříme, že se jim ve školce líbilo a budou na školku a všechny činnosti a zábavy rádi vzpomínat.

Z posledních akcí bych chtěla připomenout Dětský den, který pořádáme spolu se Sborem dobrovolných hasičů a zúčastnilo se ho 140 dětí spolu se svými rodiči.

Velký dík patří také těm chlapcům a dívkám, kteří nám již několik let pomáhají vytvořit pohádkové postavy na pohádkovém lese (někteří letos byli za prince, princezny, klauny či loupežníky již sedmý rok) a svého úkolu se zhostili téměř profesionálně.

Přesto, že nám letos nepřálo počasí a museli jsme konec roku přesunout do sálu, myslím, že i ukončení školního roku se nám velmi povedlo a rodičům se líbilo. Děti se snažily a byly velmi šikovné.

A co nás čeká nového? Doufáme, že to bude dlouho očekávaná rekonstrukce, na kterou OÚ obdržel dotace a my se velmi těšíme, až bude probíhat a my ušetříme za plyn, pak budeme moci za ušetřené peníze nakoupit třeba nové průlezk, protože letos neprošly revizí tři z průlezk na naší zahradě, které musíme odstranit.

Mgr. Květoslava Malá

MŠ mažoretky

MŠ slavnostní ukončení školního roku

ZÁKLADNÍ ŠKOLA VE VACENOVICÍCH

Uplynulo další pololetí školního roku, žáci se klasifikují, hodnotí se výchova a vzdělávání, vydává se vysvědčení. Tak si uvědomujeme, jak ten čas rychle utíká, zvláště ve škole mezi dětmi, kde se neustále něco děje a ve školství se připravují změny např. v hodnocení žáků.

Žáci 5. ročníku vykonávají testy z učiva Matematiky, Českého jazyka a Anglického jazyka. Naši pátáci měli zkušenosti již z pilotního testování, takže generální zkouška je nemohla zaskočit. Pracovali online v programu, který jsme nainstalovali na jednotlivé počítače. Celoplošná zkouška však nebyla dobře technicky připravena a první dva dny měli žáci potíže s připojením a odesláním již hotových testů. Další dny už všechno probíhalo bez problémů. Výsledky testů a úspěšnost si žáci mohli ověřit hned po ukončení testování. Celkové výsledky pak slouží k porovnávání úspěšnosti škol s dosaženým celostátním průměrem. Testování probíhalo pod záštitou České školní inspekce.

V tomto školním roce se naši žáci mohli učit novou, a myslím i zábavnější metodou, jako je interaktivní výuka. Již jeden rok realizujeme projekt EU - peníze školám a mohli jsme zakoupit interaktivní tabuli a další počítače. Tým učitelek vytvořil 90 digitálních výukových materiálů, které byly ověřeny v hodinách Anglického jazyka, Matematiky, Českého jazyka, Vlastivědy a Prvouky. Některých

MŠ na sběrném dvoře

MŠ plavecký výcvik

ZŠ hvězdárna

hodin se zúčastnili také rodiče žáků. Seznam těchto materiálů máme na webových stránkách školy a mohou sloužit i ostatním vyučujícím z jiných škol. Realizace projektu bude probíhat ještě v dalším školním roce a bude ukončena v prosinci roku 2013. Do této doby musí být zpracovány všechny povinné výstupy a škola získá finanční prostředky v hodnotě 621 tisíc korun.

V rámci výuky se také se žáky účastníme exkurzí, navštěvujeme muzea a knihovny. Shlédlí jsme divadelní představení v divadle Polárka v Brně. Se žáky jsme připravili školní akademii ke Dni matek, ve které se představily děti z jednotlivých tříd s pásmem básní, písní, vtipných scének a tanečních projevů. Podle potlesku soudím, že se představení líbilo a všechny jsme potěšili.

Den dětí jsme oslavili karnevalem. Vyhodnotili jsme nejhezčí a nejoriginálnější masky, děti si zasoutěžily v netradičních disciplínách a dostaly všechny sladkou odměnu. Nechybělo ani občerstvení, které sponzoroval obecní úřad.

Pomalu se blížil konec školního roku, kdy se již děti těší na školní výlety a hlavně na letní prázdniny. Avšak zaskočila nás a zarmoutila bolestná zpráva o odchodu naší milé žákyně 2. třídy Leničky Matyášové, se kterou jsme se rozloučili 15. června. Bude žít dále mezi námi, v našich vzpomínkách a srdíčkách.

V dubnu tohoto roku bylo vyhlášeno zřizovatelem Obcí Vacenovice výběrové řízení na funkci ředitele školy. V květnu proběhl konkurz, kterého se s úspěchem zúčastnila paní učitelka Liběna Lisá. Chtěla bych popřát novému vedení školy a pedagogickému kolektivu, aby škola dosahovala co nejlepších výsledků ve výchovně vzdělávací práci, třídy naplněné spokojenými dětmi a dobrou spoluprací s rodiči i zřizovatelem.

Mgr. Marie Řiháková, ředitelka školy

ZŠ Krajský slet v Brně – kluci

ZŠ karneval

ZŠ Krajský slet v Brně

ZŠ Den matek

VÝSTAVY VÍN V ROCE 2012

Právě probíhající letošní rok je mimořádně bohatý na výstavy vín, které byly pořádány v roce, ve kterém si připomínala 55. výročí svého ustavení jak naše základní organizace Českého zahrádkářského svazu, tak i celý Český zahrádkářský svaz.

S tímto výročím byla pořádána i naše místní výstava. Ze všech našich pořádaných výstav byla navštívena zatím nejvyšším počtem spokojených návštěvníků, jak z místa, tak i z okolí. Tradičně také se zúčastnili již po dvacáté i naši zahraniční přátelé z oblasti Weinviertel Dolního Rakouska, se kterými udržujeme přátelské kontakty. Všichni oceňovali pečlivou přípravu výstavy, kvalitní vzorky vín, příjemnou pohodu během celé výstavy a v neposlední řadě i přijatelné vstupné, nejnižší z okolních výstav. Věříme, že tyto naše výstavy vín přispívají i prezentaci obce, obohacení společenského života, ale hlavně i výchově a zájmu o vinohradnictví u nás.

Český zahrádkářský svaz Praha a Slovenský svaz zahrádkářov se rozhodli v tomto významném roce 55. výročí uspořádat Celostátní výstavu vín ČZS s mezinárodní účastí a za spolupráce s Cechem kyjovských vinařů a městy Vracov a Kyjov ve Vracově. Bylo snahou přivést zájem návštěvníků do malebné oblasti Slovácka, kde pěstování vína je domovem od středověku. Tuto výstavu podpořili svou záštitou a účastí ministr zemědělství Ing. Petr Bendl, hejtman JM kraje JUDr. Michal Hašek, starostové Kyjova a Vracova. Díky úsilí pořadatelů byla výstava obeslána 1582 vzorky, převážně z Moravy a Čech, z toho 248 vzorky ze Slovenska, menšími počty z Maďarska, Rakouska, Polska a Chorvatska.

U příležitosti pořádání této ojedinělé výstavy vydal ČZS Praha velmi zdařilou publikaci pro všechny návštěvníky výstavy „Vino je

poezií v láhvi aneb o víně a vinařích“, kde byl otevřen prostor pro zajímavé články z míst výstavy, jejich historie i krásné obrazové doplnění.

Naši vinaři pochopili tuto možnost a nutnost účasti na této výstavě, která reprezentuje nejen samotná města Kyjov a Vracov, ale také jejich nejbližší okolí tj. i nás. Předseda naší ZO spolupracoval na organizačních záležitostech výstavy, připravili jsme degustátory výstavy formou školení, na výstavu jsme dodali 20 vzorků kvalitních vín. (V porovnání s okolními obcemi nejvíce!) Vlastní degustace se zúčastnilo 9 našich vinařů (opět srovnatelně nejvíce!) Svými dlouholetými kontakty s rakouskými vinaři jsme také pomohli zajistit účast jejich vzorků z Paasdorfu a Klein Weikersdorfu, vinařské oblasti Weinviertel.

Naše vína v hodnocení nepropadla – 2 naši vinaři získali 2 zlaté medaile (Vaculka Miroslav, RB 85 bodů, Dobeš Cyril ZW 84 bodů), i u ostatních vzorků bylo hodnocení velmi příznivé – dalších 8 vzorků bylo hodnoceno 80 body a výše, což je pomyslná stříbrná medaile. Jistě by mohlo být takto vyhodnocených vzorků od našich vinařů více, kdyby využili ve větším počtu této ojedinělé možnosti k prezentaci vinařství naší obce.

Ing. Blažej Ingr

ČČK VACENOVICE

Vážení spoluobčané, rád bych Vás alespoň několika řádky seznámil s činností místní skupiny ČČK ve Vacenovicích. Na okrese pracuje už jenom devět místních skupin, naše zaznamenala stejně jako ostatní úbytek členů, přesto měla k 31. 12. 2011 celkem 92 členů. To, že u nás skupina ČČK existuje a dokonce aktivně pracuje, je zásluha členek výboru, hlavně paní Anny Šťastné a paní Boženy Lungové. Moje velké poděkování patří především paní Růženě Ingrové, naší dlouholeté předsedkyni, které těžká nemoc neumožnila dále tuto funkci vykonávat. Za nás za všechny jí přeju hodně sil a štěstí v dalším životě.

Struktura práce v červeném kříži se v průběhu času změnila. Málokdo už od nás očekává, že budeme svou činností nahrazovat práci lékařů, jak tomu bylo ještě v době poměrně nedávné. Dlouhodobě se snažíme především o získávání dobrovolných dárců krve. V loňském roce darovalo 75 dárců z Vacenovic 179x bezplatně svou krev. Důležité bylo, že se podařilo získat 11 nových mladých dárců. Všem, kdož se do získávání nových dárců zapojili a především všem dárčům děkuji.

Další oblastí naší činnosti je pomoc při zajištění charitativních akcí. Například jsme letos už poosmě uspořádali materiální sbírku pro Diecézní charitu v Brně. Všem, kteří přispěli, rovněž děkujeme.

V neposlední řadě se snažíme o činnost osvětovou a vzdělávací. Vloni jsme ve spolupráci s MŠ zajistili přednášku MUDr. Míčkové, dětské lékařky z Hodonína. Účastníky byla velmi dobře hodnocena přednáška pana Hecla z autoškoly v Kyjově o změnách v dopravních předpisech a paní Kateřiny Novákové DiS. o poskytování první pomoci s možností praktického nácviku.

Věřím, že se nám podaří překonat současné kritické období, získávat nové příznivce, nové dárcce krve a svou činností se aktivně podílet na životě naší obce.

Josef Novotný ml.

Župní soutěž v gymnastice

NA MARATONU PO ČTRNÁCTÉ

Náš rodák a odchovanec vacenovické atletiky Antonín Bábík, který žije bezmála tři desítky let v Dolních Bojanovicích, byl letos v květnu na startu již svého čtrnáctého maratonu. Z toho jedenáct je pražských.

Maratony začal běhat v 38 letech. Jeho nejlepší umístění bylo v roce 2009 a to s časem 3:22:56 kterým obsadil 396 místo. Letos, v 49 letech, zaběhl maraton těsně pod čtyři hodiny a jak sám řekl, po zdravotních problémech závod letos jen odběhl, moc nezávodil. Umístil se na cca 2 650 místě z 9 000 startujících běžců.

Zaběhnout si maraton byl můj sen, který se mi splnil, říká Tonda a zároveň dodává, že by se maraton dal zaběhnout rychleji, ale při jeho pracovní vytíženosti je spokojen s umístěním i časy. Proč zrovna jedenáctkrát v Praze?

Je tam nádherná atmosféra. Diváci lemují ulice, povzbuzují, po celé trati je hudební doprovod. Maraton vede historickou částí Prahy. O závodníky je velmi dobře postaráno.

V samotném závodě jsou připraveny občerstvovací stanice a lékař; po závodě jsou k dispozici masáže, plavecký bazén a podobně. Jedinou nevýhodou tohoto závodu je časté střídání povrchu tratě (asfalt, kostky, beton).

Moje příprava na maraton

Trénuji hlavně v zimních měsících. V pracovní dny trénuji na trati dlouhé 5 - 10 km, jednou za 14 dnů běžím 20 km a více. Na čas pod 3:30:00 natrénuji 700 - 1 000 km.

Škoda, že ve Vacenovicích, kde jsou ideální podmínky pro běh, se tomuto sportu nevěnuje více pozornosti od místních obyvatel. Nemusí to být zrovna závodní běh, stačil by jenom kondiční nebo rekreační běh, myslí si náš rodák a zároveň upozorňuje na nízkou účast místních na běhu Osvobození, který pořádá SK Mogul Vacenovice společně s obecním úřadem.

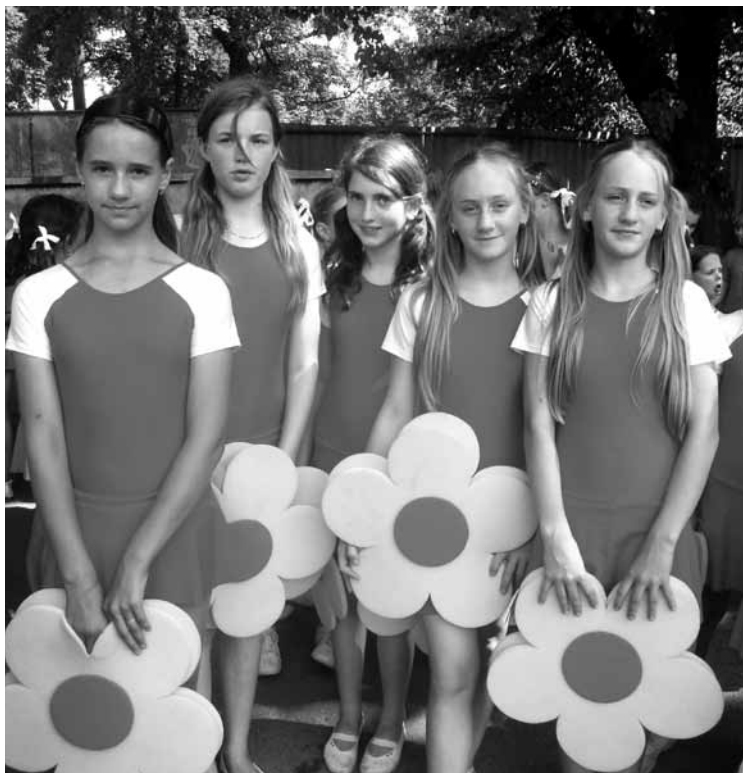
V dětských kategoriích účast domácích ještě je, ale v hlavním závodě je to slabší, mezi ženami se v posledních letech nenajde žádná a u mužů se na start občas postaví dva až tři běžci. Při letošním 38. ročníku startovalo 220 atletů z celé ČR i sousedního Slovenska.

Závěrem popřejme Tondovi ještě hodně dokončených maratonů a hlavně mu poděkujeme za příkladnou reprezentaci naší obce.

Eva Bařáková

Krajský slet v Brně

Krajský slet v Brně – holky

TJ SOKOL VACENOVICE

V tomto roce slaví ČOS 150. výročí jejího založení, proto jsme se v naší činnosti zaměřili na přípravu cvičení na XV. Vsesokolském sletu, který bude probíhat v Praze od 1.6. do 6. 6. tohoto roku. S oddílem starších zákyň a mladších žáků jsme nacvičili sletovou skladbu s názvem „Návštěvníci.“ Skladba využívá rytmické, sportovní a gymnastické prvky a je založena na spolupráci při společném cvičení žáků.

Děti se pravidelně zúčastňovaly nácvičce, aby zvládly celou skladbu a mohly ji předvést již na školní akademii ke Dni matek. Zúčastnili jsme se také Župního sletu ve Veselí nad Moravou, kde děti předvedly, že píle a spolupráce při cvičení se vyplatila. Pěkný zážitek jsme měli i z průvodu, který procházel městem od kulturního domu až na sokolský stadion, kde byl slet zahájen.

Na Krajském sletu v Brně, který se konal 17. června, byl náš oddíl zařazen do prvních řad velkého celku, kdy na ploše vystoupilo celkem 130 cvičících dětí. Myslím si, že jsme naším cvičením ostudu neudělali, naopak se nám cvičení podařilo a dobře jsme reprezentovali naši Župu slováckou i Jednotu Sokol Vacenovice. Doufáme, že se nám to podaří i v Praze, kam se děti už velmi těší, protože je tam čeká spousta zážitků nejen ze cvičení, ale i z návštěv kulturních památek a jiných doprovodných programů.

S oddílem mladších zákyň jsme v průběhu roku nacvičovali gymnastické sestavy a zúčastnili jsme se župní soutěže všestrannosti. Soutěžilo se ve 4 disciplínách - prostná, přeskok, cvičení na hrazdě a lavičce. Nejlépe si vedla Terežka Matyášová, která vyhrála 1. místo v celkovém hodnocení a Anička Příkazská získala 3. místo. Děvčata si odnesla nejen medaile a diplomy, ale i pěkné zážitky ze závodění. Odměnou jim bude plavba parníkem, která se uskuteční v září tohoto roku v Praze.

Za TJ Sokol Vacenovice - Marie Řiháková

HASIČI VACENOVICE

Je to až neskutečné, jak ten čas letí. Nedávno byly vánoce a dělali jsme plány a předsevzetí do nového roku a než se člověk naděje je polovina roku 2012 za námi. Na druhou stranu, když se člověk trochu ohlédne za uplynulým časem, zjistí, že i když ten půl rok pocitově utekl velmi rychle, zůstalo tam dost prostoru pro celkem bohatou činnost. Nevím, zda to platí všeobecně, ale u občanského sdružení dobrovolných hasičů Vacenovice to platí určitě.

Hasiči

Ihned po skončení zimy bylo našim prvním úkolem zprovoznění „Hasičského areálu“, zejména úprava a ošetření soutěžní dráhy a okolních prostor, zprovoznění čerpadel, údržba a ošetření techniky a technických prostředků. Cílem bylo vytvořit co nejdříve dobré podmínky pro užívání celého areálu. Také ihned jakmile to počasí dovolilo, začala jarní příprava dvou soutěžních družstev na letošní sezónu.

První větší akcí, kterou jsme v letošním roce uspořádali, byla soutěž v požárním sportu „APRÍL Cup 2012“, která se konala 30. 4. Jednalo se o úvodní soutěž letošního ročníku okresní „GRAND PRIX v požárním útoku“ a také první soutěž „Vacenovické hasičské tour“. Soutěže se zúčastnilo celkem 24 mužských družstev a 9 kolektivů děvčat. Převážně se jednalo o soutěžní družstva z Hodonínska, ale k vidění byly i družstva z jiných okresů. Svého zástupce zde mělo i Slovensko. Nejvíce se na soutěži dařilo soutěžnímu družstvu z Pásohlávek okr. BO, na druhém místě pak byly Špičky z okr. Přerov a čest okresu zachraňovali kluci z Mistřína, kteří skončili na 3. místě. V kategorii žen zvítězila děvčata z Lipova před Kuželovem a třetími Dubňany.

Odpoledne po soutěži se pak konal hojně navštěvený „Rej čarodějnického dorostu“. Účast návštěvníků na této akci, kterou jsme pořádali zcela poprvé, nás velmi mile překvapila a pokud to bude jen trochu možné, určitě v této akci budeme pokračovat i v příštích letech.

Večer po „Reji čarodějnického dorostu“ následovalo „Pálení čarodějnic“ spojené s taneční zábavou se skupinou PRINZ. Taktéž tato akce byla celkem zdařilá.

12. a 13. května jsme na „Areálu“ ve spolupráci s OS HČMS pořádali okresní kolo hry Plamen a okresní kolo dorostu v požárním sportu. Hra Plamen je celoroční soutěž malých hasičů a právě na jaro je její vyvrcholení v podobě okresního kola. V letošním roce se jej zúčastnilo více než 30 dětských kolektivů z celého okresu to je více než 400 dětí. Nejúspěšnější v obou disciplínách byli malí hasiči z Mistřína.

Již pravidelně začátkem června připravujeme pro děti zábavné odpoledne a ne jinak tomu bylo i v letošním roce. Dne 2. června jsme dětem k jejich svátku připravili celou řadu soutěží, dva skákací hrady, možnost projížďky koňskou bryčkou a také bohaté občerstvení a sladkosti. Již po druhé se v rámci dětského dne konalo putování „Pohádkovým lesem“ pořádané Mateřskou školou Vacenovice. O tom, že se děti dobře bavily svědčí i to, že jen do soutěžení se jich zapojilo více než 130. Celé odpoledne bylo doprovázeno reprodukcí hudbou a neslo se v pohodové náladě. Taktéž dětský den, který si dle našeho hodnocení vycházející z rostoucí návštěvnosti, získává u našich spoluobčanů a zejména jejich dětí stále větší oblibu, bychom chtěli pokračovat i do budoucna.

V měsíci červnu se konala na „Areálu“ celá řada akcí. 10. června zde měla MŠ Vacenovice závěr školního roku. Následně pak 16. června zde proběhlo okresní kolo v požárním sportu dospělých, které opět spolupřátali s OS HČMS.

Z činnosti jaro 2012

Kalendářní rok v oddíle začal s nadměrnou aktivitou. Po odstoupení trenéra A mužstva p. Kopla Petra jsme museli shánět náhradu. Podařilo se nám sehnat trenéra A-licence p. Ševelu Jana z Dubňan, se kterým jsme se domluvili na 1/2 roční smlouvě s pokusem o záchranu soutěže. Do mužstva byl na hostování z Lužic zařazen hráč Anovčín Josef a na prvních 5 utkání nahradil zraněné gólmány Ševela Jan ml. Mužstvo absolvovalo 4 denní soustředění na Mlýnkách a účastnilo se zimního turnaje v Dubňanech. Jenomže stanovený cíl se nepodařilo splnit, tak mužstvo od nového ročníku převezme nový trenér p. Mořický Vladislav - trenér B-licence, bydlící v naší obci. Ať se mu u nás líbí a ať budou hráči pod jeho vedením dosahovat tíže- ných výsledků. Družstva žáků a přípravek absolvovala halové turnaje řízené OFS. Problémy nastaly v žákovských kategoriích. Tři hráči z Kopčan se po podzimu vrátili zpátky na Slovensko a někteří kluci přestali hrát, tak bylo nutné posunout hráče z nižších kategorií výš a podařilo se nám získat na střídavý start hráče z Vlkoše, kteří nám vypomohli, abychom mohli dohrát přihlášené soutěže. Z uvedených důvodů jsme byli nuceni do nové sezóny tuto situaci řešit. Vznikla spolupráce s FK Baník Ratíškovice, do žákovských družstev budou na hostování zařazeni naši kluci a zahrají si krajskou soutěž 1.třídy. Spojením kluků z přípravek vznikne společné družstvo Vacenovice - Ratíškovice - zkratka Vac-Rat, kterou jsme do letošního ročníku společně přihlásili starších A družstvo do OP a B družstvo do OS a mladších do OP. Vedení bude společné z obou oddílů a zápasy se budou odehrávat střídavě na obou stadiónech. Odpovědnost za žáky ponese oddíl FK Baník Ratíškovice a za přípravky SK Mogul Vacenovice. U ostatních mužstev soutěž proběhla bez problémů, s následnými konečnými výsledky:

Hasiči

Hasiči

V neposlední řadě v tomto období probíhají přípravné práce na zahájení činnosti kolektivu malých hasičů

Největší akci prvního pololetí připravujeme na jeho samotný závěr. Touto akcí je „Bierfest Vacenovice 2012“, který se bude konat na „Areálu“ 30. 6. 2012 od 15 hod. Pro návštěvníky připravujeme k ochutnání cca 20 druhů piva a spoustu dalších dobrot jako pečené koleno, různé druhy topinek apod. Od 15 hod. bude hrát kapela ČMELÁCI a večer taneční zábava se skupinou GENERACE. Odpoledne bude zpestřeno pivními soutěžemi a ukázkou z vystoupení skupiny „DIVANDR“ s ukázkou historického šermu.

No a co plánujeme na druhé pololetí. Zejména je to již tradiční Vacenovický hasičský víkend, který proběhne 7. a 8. července. V sobotu 7. 7. od 11 hod. proběhne na areálu soutěž v požárním útoku XXXV. roč. Memoriálu Mikuláše Bábíka, který je součástí celostátní EXTRALIGY ČR v PÚ. V neděli pak od 10 hod. se zde uskuteční výběrová, nominační soutěž nejlepších soutěžních družstev z celé republiky tzv. „POHÁR MISTRŮ V POŽÁRNÍM ÚTOKU“. Obě pořádané soutěže patří k nejvýznamnějším a nejprestižnějším soutěžím v požárním sportu pořádané v ČR.

Přes značný počet pořádaných akcí se Vacenovičtí hasiči zúčastňují také soutěží v požárním sportu. Přesto že se zatím ani jednomu družstvu nevede tak, jak bychom si přáli, jsme přesvědčeni, že se nám to podaří alespoň částečně zlomit a alespoň jedno družstvo se dostane na výkonnostní úroveň let minulých.

Sbor dobrovolných hasičů Vacenovice přeje svým spoluobčanům hodně pohody do druhého pololetí letošního roku, krásné léto a mnoho hezkých zážitků. Více informací o naší činnosti naleznete na www.sdhvacenovice.cz

Pavel Bábík, starosta SDH Vacenovice

družstvo	soutěž	umístění	zápasy	výhry	remízy	prohry	skóre	body
muži A	1.A.třída	14.	26	6	4	16	16:58	22
muži B	IV.třída	10.	28	11	5	12	43:51	38
dorost	OP	7.	24	9	7	8	48:57	34
starší žáci	OP	5.	18	10	0	8	66:43	30
mladší žáci	OP	5.	20	11	2	7	142:52	35
starší přípravka	OP	1.	18	17	0	1	220:31	51
mladší přípravka	OP	bez pořadí	16	9	0	7	135:114	27

11. února jsme pořádali již 15. reprezentační ples a 19. února proběhla Valná hromada, která zvolila na další dvouleté období výbor ve složení: předseda - Kacr Radim, místopředseda - Bařák Ladislav, sekretář - Steinhübel Marián, hospodář - Kacrová Ludmila, členové: Broda Luděk, Dobeš Jan, Gasnárek Josef, Konečný Petr, Kotásek Josef, Mgr. Mlýnek Zbyněk, Ing. Novák František, Novák Miroslav, Synek Josef, Tomčala Antonín. Prvořadým úkolem výboru bylo stanovit novou členskou základnu a přihlásit do nové Fotbalové asociace k povinné identifikaci hráče a funkcionáře. Letošním rokem od těchto členů bude povinný odvod členských příspěvků. Ostatní členové byli převedeni do rekreačního sportu, který odvod členských příspěvků nevyžaduje. V letošním roce fotbalový oddíl oslavil 80. výročí od jeho založení, tak výbor připravil oslavy s následujícím programem:

Sobota 23. června 2012

12:00 mladší přípravka - Ratíškovice
 13:15 mladší žáci - Ratíškovice
 14:30 dorost - Ratíškovice
 16:30 muži „B“ Ratíškovice „B“
 20:00 zábava hraje JAMA

Neděle 24. června 2012

12:30 starší přípravka - Ratíškovice
 14:00 starší žáci - Ratíškovice
 15:30 předání ocenění
 16:00 muži „A“ - FC Sološnica
 18:00 staří páni - FC Sološnica

U příležitosti oslav byli oceněni i bývalí hráči a funkcionáři: Josef Jakubíček, Ing. František Novák, Alois Letocha, Jakub Řihák, Josef Bábíček, Antonín Příkazský, Vít Ingr, Josef Macek, Jan Blaha, Štěpán Dobeš, Zdeněk Křížka, Josef Synek, Blažej Lunga, Bařák Ladislav.

Program do nastávajícího období:

27. 6. 2012	losovací aktiv JmKFS
3. 7. 2012	losovací aktiv OFS
10. 7. 2012	zahájení přípravy mužů A, B, dorost
17:00	60. let fotbalu v Žádovicích – A-mužstvo
17:00	Milotice B – muži B
27. 7. 2012	17:00 muži B – Svatobořice B – okresní pohár
28. 7. 2012	Memoriál St. Chmely Vracov – A-mužstvo
13:00	Vracov – muži A

14:30	Ratíškovice – Milotice
16:00	o 3. místo
17:35	f inále
29. 7. 2012	14:15 dorost – Dubňany
17:00	v případě úspěchu B-mužstva 1. kolo poháru s Hovorany
1. 8. 2012	17:00 2. předkolo poháru JmKFS účast mužů A
5. 8. 2012	zahájení okresních soutěží mužů a dorostu v případě úspěchu 1. kolo poháru JmKFS nebo přípravný zápas
12. 8. 2012	zahájení krajských soutěží

Výbor SK Mogul Vacenovice přeje všem hráčům, funkcionářům a příznivcům vacenovické kopané příjemnou dovolenou a na nadcházející ročník 2012/13 se na Vás všechny těšíme.

Střelci našich družstev 2011/12

střelec	Muži		dorost	Žáci		přípravka	
	A	B		starší	mladší	starší	mladší
Příkazský Milan	6						
Sladký Miroslav	2						
Anovčín Josef	2						
Grufík Jiří	1						
Šimeček Viktor	1	2					
Příkazský Radek	2						
Kotásek Jan		1					
Bařák Václav	1						
Nedvěd Zdeněk	1	1					
Školař Jan		7					
Novák Ondřej		3					
Bařák Marek		3					
Holeček Jiří		3					
Sladký Jiří		2					
Bolf Zbyněk		1					
Špaček Martin		1					
Staša Radim		1					
Ingr Michal		1					
Šrédl Pavel		1					
Chváta Jiří		1					
Křížka Jakub		1					
Frolec Radek		4					
Jakubíček Michal		4					
Šťastný Petr		2					
Fridrich Michal		1					
Neduchal Jakub		1					
Novotný Miroslav		1					
Šťastný Jan		1	5				
Krist Martin			12				
Kmínek Jaroslav			2				
Korčák Petr			3				
Lunga Roman			5				
Břhel Roman			2				
Nešpor David			9				
Bábíček Miroslav			4				
Fridrich Zdeněk			1				
Polách Marek			1				
Milář Martin			3	22			
Kordula Patrik				9			
Hollý Mário				5	22		
Ivánek Filip				4	7		
Brázdil Petr				3			
Krist Marek				2			
Marcján David				8	59		
Kukula Lukáš				1			
Petrucha Patrik				2	16	66	
Neuročný Richard					9		
Batěk Adam					5		
Zemánek Petr				2	6	55	
Koutský Stanislav				1	9	43	
Kordula Marek					3		
Leskovan Tomáš					1	12	
Něnička Michal				1	1		
Bílý Tomáš				1	1		
Šťastný Marek				1			
Chytil David				3			
Lisý Jáchym					2		
Blaha Rostislav						19	
Šural Vít						1	
Krist Šimon						12	
Plášek Radim				1	3	48	
Hajný Filip						3	15
Mišík Martin						2	50
Novák Zdeněk						2	
Chváta Daniel						1	3

střelec	Muži		dorost	Žáci		přípravka	
	A	B		starší	mladší	starší	mladší
Václavík Petr							1
Šural Jakub							4
Koutský Roman							5
Mičola Tobias							1
Bílá Lucie							1
vlastní			1	1			1
celkem:	16	43	48	66	142	220	135

Kde a jak se mohou obyvatelé Vacenovic zbavit vysloužilých elektrospotřebičů

Domácnosti se mohou vyřazených elektrospotřebičů zbavit zdarma na některém z míst zpětného odběru, která k tomuto účelu byla vytvořena. Je přitom ale nezbytné splnit jednu základní podmínku: spotřebiče musejí být kompletní, tedy nerozebrané.

V takovém případě hradí další nakládání s nimi výrobci a dovozci prostřednictvím kolektivních systémů, které založili.

Tato výhoda se ale nevztahuje na elektrozařízení, kterému již někdo odmontoval důležité části jako např. motor, kompresor, topné těleso, buben, plášť apod. Demontáž a zpracování elektrospotřebičů je činnost zákonem určená pouze osobám s příslušnými oprávněními. Takové výrobky je nutné považovat za odpad a náklady spojené s jejich odstraněním jdou k tíži obci. Promítají se tedy do poplatků, které platíme my všichni! Vyřazené spotřebiče z Vašich domácností můžete zdarma odevzdávat na těchto místech:

Sběrný dvůr obce Vacenovice, otvírací doba: ÚT 8-12, 13-17 h, SO 8-12 h

Více na www.elektrowin.cz.

Recykluj, recykluješ, recyklujeme
Češi se umějí chovat ekologicky. A rádi to také dělají – když to ovšem není spojeno s příliš velkým úsilím.

V případě vysloužilých elektrospotřebičů to znamená, že síť sběrných míst, kam je mohou občané zdarma odevzdat, musí být dostatečně hustá.

Kolektivní systémy, které vytvořili výrobci a dovozci, začínaly tuto síť budovat v roce 2005 od nuly.

Míst zpětného odběru neustále přibývá
Historicky první místo zpětného odběru starých spotřebičů vzniklo díky kolektivnímu systému ELEKTROWIN na Ministerstvu životního prostředí ČR. Jen samotný ELEKTROWIN už od té doby vytvořil více než tisícovku sběrných míst ve městech a obcích a další téměř čtyři tisíce obcí do systému zapojil prostřednictvím mobilních svozů.

Na tuto síť, kterou bychom mohli označit jako páteřní, navazují další tisíce sběrných míst u prodejců nebo v servisech.

ELEKTROWIN neustále přichází i s dalšími nápady, jejichž cílem je ještě víc usnadnit spotřebitelům jejich chvályhodné rozhodnutí chovat se ekologicky. Jednou z takových iniciativ je například projekt Recyklujte s hasiči, díky kterému se do zpětného odběru elektrozařízení zapojily i sbory dobrovolných hasičů. Podobný projekt existuje i pro školy. Jmenuje se Uklidme si svět a jeho počátky nalezneme již v roce 2007.

Díky tomuto úsilí se dnes ve sběrné síti ELEKTROWINu sejde každou hodinu bezmála 3000 kilogramů vysloužilých spotřebičů. Jen ledniček a mrazniček odevzdávají lidé průměrně rovnou tisícovku denně. Tento výsledek řadí Čechy na páté místo v recyklaci v porovnání s ostatními evropskými zeměmi.

Zpracovatelé procházejí náročným výběrem
Prostřednictvím sběrné sítě se spotřebiče dostávají ke zpracovatelům. S těmi kolektivní systém ELEKTROWIN uzavírá smlouvy na základě výsledků náročného výběrového řízení.

Samozřejmostí jsou nejmodernější technologie. Ty musejí především zaručit, že zpracování „vysloužilců“ bude skutečně ekologické.

Staré lednice například používaly freony nejen jako chladicí médium, ale také v izolacích skříní. Zpracovatelé, s nimiž ELEKTROWIN spolupracuje, je z těchto izolací dokáží bezpečně odloučit například vymražením za extrémně nízkých teplot po rozdrvení ve vakuovém prostředí a dokonce připravit k dalšímu využití.

KOMPLETNOST ZPĚTNĚ ODEBÍRANÉHO ELEKTROZAŘÍZENÍ

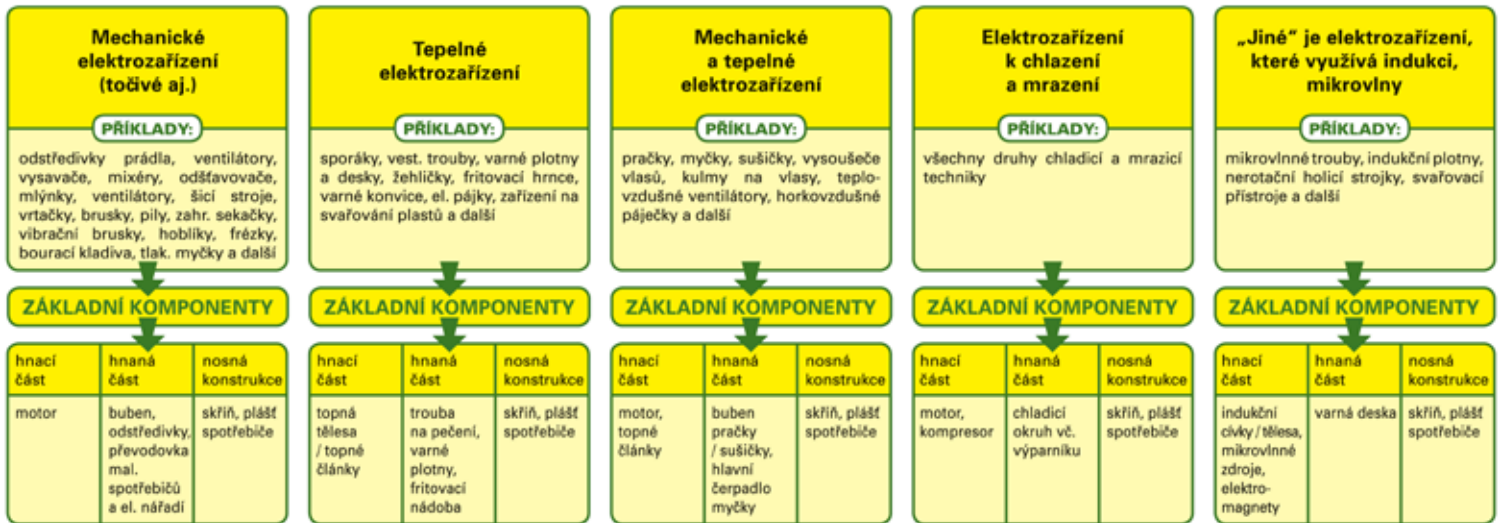
(ELEKTROWIN a.s., skupiny elektrozařízení 1 – velké domácí spotřebiče, 2 – malé domácí spotřebiče a 6 – elektrické nářadí)

Zpětně odebrané elektrozařízení – použité elektrozařízení pocházející z domácnosti od občanů i podnikatelů.

Zpětně odebraný výrobek se stává odpadem teprve předáním osobě oprávněné k jeho využití nebo odstranění, tedy do rukou specializované recyklační firmy.

ROZHODOVACÍ PROCES – JE PŘEBÍRANÉ ELEKTROZAŘÍZENÍ KOMPLETNĚ?

Obsahuje elektrozařízení, které odevzdává občan ve vašem sběrném dvoře, všechny uvedené komponenty?

Jde o zpětně odebrané elektrozařízení, předejte je kolektivnímu systému ELEKTROWIN...

ANO

NE

Jedná se o odpad, kolektivní systém ELEKTROWIN tento elektroodpad nepřebírá.

Kontakt: ELEKTROWIN a.s., Michelská 300/60, 140 00 Praha 4, tel.: 241 091 835, fax: 241 091 834, e-mail: info@elektrowin.cz, www.elektrowin.cz

Vyznamenání členové vacenovické kopané

Regionhry Svatobořice-Mistřín

Přátelské setkání Vacenovice – Sološnica

Zpívání s beranem

Verbíři Jiří Sabáček a Jiří Vrňák

Vacenovská CM

Předfašankové setkání mužských sborů - Marijánky

Den farnosti - přátelé z Jakubovan

Den farnosti - folklorní soubor Barvinek